

Llobregós

informatiu

Dipòsit legal: L - 798-2003

NÚM. 101

JUNY - 2020

A la coberta

La primavera engabiada

La vaig veure arribar mentre mirava per la finestra. Aquell dia feia sol, però també una mica de fred. El tros de cel que podia veure era d'un blau intens i ja havia comptat qui sap les vegades els nou núvols blancs com el cotó fluix que suraven suspesos en el vent.

Ella portava el seu millor vestit, aquell que només es posava una vegada a l'any i que era vermell, groc i verd.

Sé que per arribar va haver d'obrir aquella porta que estava tancada amb pany i forrellat i que l'hivern havia glaçat. Tot i això, va voler sortir a l'exterior per retrobar-se com cada 21 de març amb tota la gent que l'estimava.

Va entrar per la plaça i estava buida, va girar per aquell carrer tan bonic i no va sentir ningú.

— Potser és massa d'hora — va pensar. — Segurament més cap a la tarda els trobaré... — es va dir intentant animar-se.

Va esperar asseguda al sol, tot arreglant-se els plecs del vestit que voleiaven amb el vent.

Aquella tarda, tot i haver arribat puntualment, ningú no va sortir a rebre-la, cap crit de nen jugant, cap conversa animada a la cantonada, cap petó de benvinguda, cap abraçada d'alegria pel retrobament...

La primavera havia arribat com sempre i ens va trobar amagats, arraulits, confinats, una mica espantats qui sap de què: d'alguna cosa invisible i impalpable?

Però ella, tossuda, és va quedar entre nosaltres perquè un cop ja s'havia obert la porta era impossible tornar-la a tancar i la seva vitalitat sí que se'ns va encomanar i vam tornar a omplir els espais buits i solitaris amb les nostres rialles i els somriures ompliren tots els racons amb l'esperança intacta d'engegar una altra vegada les nostres vides i de retrobar-nos amb la nostra gent sota un bonic sol i un bonic cel de primavera.

Text i foto: Sílvia Peribáñez

A l'interior... destaquem:

Especial Covid-19

- 1.- Acció municipal
- 2.- Iniciatives solidàries
- 3.- Experiències personals
- 4.- Una mirada...
 - Des de la sanitat
 - Des de la política i l'economia
 - Des de la història
 - Des del món educatiu
- 5.- Paquet d'ajudes per la crisi
- 6.- Caminada de Torà, confinada

1 a més...

Opinions
La Farmaciola
Psicologia
Pedagogia
Psicologia infantil
La Cuina

Passatemps
El monòleg
Llibre recomanat
Esports
Una foto per recordar

Des del confinament, reunió telemàtica per videotrucada del Consell de Redacció a fi de preparar aquest número de la revista.

EDITA:

Associació del Patrimoni Artístic
i Cultural de Torà (APACT)
c/ Baix, 8
25750 TORÀ - Tel. 649 352 877
info@apactora.org

Subscripcions i publicitat:
Ramon Torné, tel. 973 473 265

CONSELL DE REDACCIÓ:

Antònia Balagué, Ramon Castellà, Maria Garganté,
Jordi Llauredó, Ari Martín, Francesc X. Miramunt,
Maria Morros, Sílvia Peribáñez, Ramon Torné, Josep
Verdés, Daniel Vidal, Rosa Vila, Vicenç Vilaseca.
Coordina: Fermí Manteca

COLLABORADORS HABITUALS

Roger Besora, Anna Cantacorps, Maria Casanellas,
Montse Miquel, Antoni Montroig, Vanesa Pérez, Toni
Pinós, Francesco Righiele, Sergi Torrecasana,
Raquel Venque, Josep A. Vilalta.

COLLABOREN EN AQUEST NÚMERO

Josep M. Almacelles, Jordi Cases, Magí Coscollola, Anna
Garcia, Josep Llobet, Miquel A. Marina, Gemma Martínez,
Montse Mases, Xavier Nadal, Fani Pinto, Jordi Prat, Josep
Puig, Jordi Ribalta, Montse Torné, Marià Torra, Xavier Vilalta.

Subscripció anual: 16,00 Euros
A l'estranger: consultar preus
Número solt: 3,00 Euros

Dipòsit legal: L -798-2003
Disseny i maquetació: Fermí Manteca
Impressió: Impremta Barnola (Guissona)
Tiratge: 700 exemplars

Aquest número està imprès en paper
ecològic, elaborat sense clor

(≡) **ACPC**
Associació
Catalana
de la Premsa
Comarcal

Membre de l'Associació
Catalana de la Premsa
Comarcal

LLOBREGÓS INFORMATIU no és fa responsable ni
subscriu necessàriament les opinions expressades
pels autors dels articles publicats.

Editorial

No és fàcil per a ningú viure l'experiència històrica de passar una pandèmia global com la de la Covid-19. Havíem llegit que durant la història hi havia hagut epidèmies més o menys mortíferes que havien assolat un continent o fins i tot tota la humanitat. Però vivíem amb el convenciment que amb el desenvolupament de la ciència i de la medicina estaríem lliures d'aquestes catàstrofes, si més no en el nostre sobreestimat Primer Món. No ens preocupava gens o poc que en els països més empobrits aparegués de tant en tant alguna malaltia rara que afectava tota una regió.

Però vet aquí que un corpuscle minúscul, un virus aparentment insignificant, apareix a la Xina i ràpidament s'estén arreu, causant alarma, malalties, morts, confinament a tot el planeta i una crisi sanitària i política, i amb conseqüències socials i econòmiques greus. Ens havíem oblidat que podia passar i de cop ens hi trobem.

La nostra publicació vol deixar testimoni de com hem viscut i vivim aquesta pandèmia a casa nostra, amb els testimonis, no sols dels representants dels Ajuntaments, sinó també de persones que han volgut expressar les vivències del confinament i les accions solidàries que han sorgit entre nosaltres. També d'altres que han analitzat la situació des de diferents punts de vista. Els hi agraïm moltíssim.

Volem lamentar i estar al costat de les persones que han patit la malaltia o han perdut un familiar en circumstàncies tan dures i adverses.

Us oferim aquestes pàgines i us desitgem que les gaudiu amb salut, esperant que passi aviat aquesta situació.

www.llobregos.info

llobregos@apactora.org

AMB EL SUPORT DE

Generalitat de Catalunya
**Departament
de la Presidència**

Diputació de Lleida

**INSTITUT
D'ESTUDIS
ILERDENCS**
Fundació Pública de la Diputació de Lleida

Visites

Suspenses,
de moment

Enriqueta S.C.P.

perruqueria **unisex**

C/ Vall, 2 - Tel. 973 47 31 57 -TORÀ (Lleida)

"La casa del pa i la coca"

Ctra. de Ponts, s/n
08281
Castellfollit de Riubregós
Tel. 93 869 30 38

La teva publicitat

AQUÍ

973 473 265

Isaac Soterias

INSTAL·LACIONS, LAMPISTERIA
I MANTENIMENT

c/ Sense Cap, 9 - 25750 Torà
T. 625 53 17 43
E-mail: isaacsoteriaslampista@hotmail.es
f Lampisteria Isaac Soterias

Castellatallat - 08263 St. Mateu de Bages (Barcelona)
Tel. 93.743.30.52
www.excavacionsduocastella.com
e-mail: info@excavacionsduocastella.com

EXCAVACIONS, EXPLANACIONS, OBRA CIVIL, RESTAURACIÓ, CAMINS, ESCULLERES
REORDENAMENT MEDIAMBIENTAL, FORESTAL, AGRICOLA I EMERGÈNCIES

Sant Guim de la Plana

Degut al confinament s'ha suspès l'atenció al públic; des de secretaria i intervenció es treballa telemàticament i les administratives treballen per resoldre el dia a dia però ho fan a porta tancada. Des de l'alcaldia s'atenen els casos urgents i es distribueix les tasques a qui correspongui. També s'han suspès tots els expedients administratius però sí que en el dia a dia es mantenen els serveis de Registre, Jutjat de Pau, permisos d'obres, permisos de crema, etc. L'Ajuntament també ha decidit ajornar el cobrament dels rebuts de l'aigua del 1r trimestre fins al final de maig, així com també ha ajornat dos mesos el cobrament de l'impost de vehicles de tracció mecànica que gestiona la Diputació.

Des de l'inici de l'estat d'alarma es va suspendre l'atenció al consultori mèdic, el servei de podologia, la gimnàstica per la gent gran que es feia al municipi dos cops per setmana. També des de l'alcaldia es passa el recull de premsa als grups de watsap que tenim per informar als veïns i veïnes dels nostres pobles i també es passa a tothom totes les informacions oficials que

arriben amb les recomanacions per combatre la pandèmia. També es va oferir des del principi, als veïns i veïnes que ho necessitessin, un servei de voluntariat per fer-los-hi arribar productes de primera necessitat i medicaments i, per mitjà dels serveis socials de l'Ajuntament, s'han estat fent trucades d'acompanyament als veïns i veïnes de més edat que ho han desitjat. També s'han distribuït de forma gratuïta mascaretes a les cases amb gent més gran i amb menys possibilitats d'anar-ne a comprar i des de l'alcaldia s'han fet periòdicament trucades a la gent més gran per conèixer les seves necessitats i oferir-los ajut si calia. Es va suspendre el servei de la brigada comarcal que fa tasques de neteja al municipi i ara recentment també s'han suspès diverses festes com el dinar de germanor que es feia cada any a Vicfred a la primavera, la festa del Roser de Sant Guim de

la Plana el primer diumenge de maig i la Festa Major de Comabella que es feia sempre el segon cap de setmana de maig.

Alcalde Josep Llobet

Biosca

Les mesures que s'han pres a Biosca i Lloberola, sobre la prevenció del coronavirus:

Com a president del consistori i amb l'ajut i col·laboració de regidors i regidora hem vetllat pel bon confinament de tota la població, informant i aconsellant per evitar qualsevol contagi.

Des de l'Ajuntament es van fer crides a totes les persones per si calia el nostre ajut en coses quotidianes com ara compres, medicaments o qualsevol altre problema.

De moment no tenim cap cas ni sospitós ni de contagi. Per la qual cosa ens hem de felicitar tots.

Alcalde Josep Puig

La Molsosa

Un cop que es va decretar el confinament per la Covid-19 i es va saber que la simple utilització de mascaretes i guants, podria prevenir el seu contagi, des de l'Ajuntament se'n va fer una comanda.

Primer només n'hi van arribar unes quantes, i es van repartir a les persones de més risc. La segona tongada de mascaretes es van repartir per cada habitant, a totes les cases, amb un ampolla d'un litre de gel hidroalcohòlic desinfectant. L'Ajuntament està obert via telemàtica per a qualsevol consulta. I el consultori mèdic va deixar de donar servei.

Els diumenges que tocava tampoc no hi ha hagut les misses a Prades ni a la Molsosa. Però el mossèn Fermi ha fet les misses pel Facebook i molta gent les ha pogut seguir.

És d'agrair que la gent del municipi estigui fent un confinament 100% correcte. Gairebé ningú no surt de casa si no és per fer la compra setmanal.

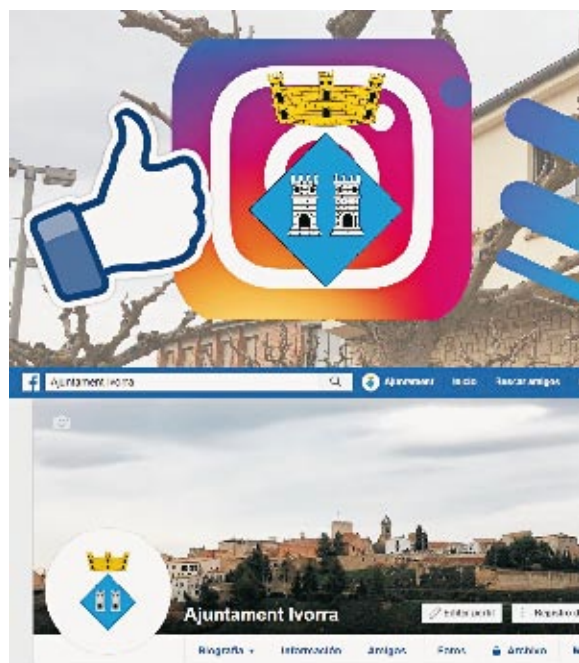
En el nostre municipi es van deixar de fer les activitats previstes aquests dies com la trobada de Swing, la Fira de Prades o la Festa dels Pradencs.

Esperem que tot passi aviat i puguem reunir-nos tots junts. Un agraïment molt gran a tot el personal tant sanitari, com alimentari per fer aquest gran esforç.

Alcalde Marià Torra

Ivorra

Davant de l'emergència sanitària de la Covid-19, l'Ajuntament d'Ivorra ha volgut donar caliu i abraçar a tot el seu poble.

D'aquesta manera, i en motiu de la diada de Sant Jordi es va obsequiar tots els veïns i veïnes amb una rosa acompanyada d'un vers. El seu objectiu no era únicament celebrar la diada del patró de Catalunya, sinó també donar un alè d'aire fresc.

Igualment, també es van distribuir porta a porta mascaretes reutilitzables, de manera que ningú hagués de trencar el confinament per tenir-ne una. El fet de tocar tots aquells timbres, ens vam adonar que la comunicació és la manera més forta de crear lligams, per això, i aprofitant el confinament, l'Ajuntament també s'ha introduït el món de les xarxes socials, en concret al Facebook i Instagram. Allà, tothom pot estar informat de tot el que passa al poble d'Ivorra.

Aquests dies, podríem dir que ens hem fet més forts i segurament més solidaris; ara només ens queda esperar i pensar que "tot anirà bé". Salut per a tothom!

Alcalde Jordi Ribalta Sala

Castellfollit de Riubregós

En aquests dies que toca prendre decisions davant incerteses, l'Ajuntament ha seguit treballant malgrat les dificultats que ha suposat aquesta pandèmia, durant la qual s'ha imposat el teletreball i el distanciament social. A través del canal de difusió i de les xarxes social de l'Ajuntament s'ha informat en tot moment a la ciutadania sobre les recomanacions de les autoritats sanitàries durant l'evolució de la pandèmia, així com les obligacions que s'imposaven a nivell del municipi.

Tant bon punt va començar el confinament, des de la regidoria de Benestar Social es va posar en marxa un apadrinament de persones vulnerables a les quals se'ls associava una persona voluntària per realitzar la compra, anar a la farmàcia, etc. D'altra banda, des de la regidoria d'Educació es va rebre l'autorització del departament d'Educació per poder accedir a l'escola i repartir material informàtic per a l'alumnat del municipi,

i així reprendre les tasques de forma telemàtica. També es va posar a disposició dels alumnes la possibilitat d'imprimir, de forma gratuïta, les feines que els encomanaven les seves mestres. A més, el dia de la Diada de Sant Jordi, es va entregar una rosa a totes les cases del municipi perquè el confinament fos una mica més alegre. Actualment estem a l'espera que ens arribin mascareres pels nostres veïns i veïnes, que a causa de les dificultats per comprar-les, no s'havien pogut adquirir abans.

Finalment, davant la declaració de l'estat d'alarma es van aturar les obres de pavimentació del carrer Raval, amb les molèsties que això ha suposat a la població.

Des de fa uns dies, però, ja s'han reprès. Amb el desig que tothom estigui bé, rebeu una càlida abraçada.

Jordi Cases i Camats
Alcalde de Castellfollit de Riubregós

Torà

Per fer front al CoronaVirus, les administracions locals més petites, sense competències ni mitjans, hem fet allò que ens han manat o recomanat els governs en cada moment, i allò que hem pogut o ens han deixat fer per evitar-ne la propagació. L'Ajuntament de Torà, el 13 de març, va tancar a tots els efectes el col·legi, la llar d'infants, el casal de la gent gran, la biblioteca, la sala del Convent, el poliesportiu, la resta d'instal·lacions esportives i el centre de dia de la residència de la gent gran. En aquesta residència, s'han anat adoptant les mesures encaminades a evitar els contagis del personal i dels usuaris, en aquest sentit no hem parat de buscar equips de protecció individual i altres productes per a la mateixa, havent de recórrer els primers dies a donacions i a la confecció pròpia de mascareres. Les treballadores de la llar d'infants les vam destinar a fer trucades d'informació i acompanyament a la gent gran que viu sola i un grup de joves voluntàries els hi ha fet el servei de compra d'aliments i medicines. El personal de les oficines municipals ha treballat sempre, a porta tancada, en despatxos separats o mitjançant teletreball, expedint tota mena de documents i atenent moltes consultes

relacionades amb la pandèmia. El personal de neteja i brigada ha treballat fent serveis mínims. Els regidors i regidores, alguns confinats per raó d'edat, s'han ocupat de difondre a la població, mitjançant les xarxes socials, les preguntes i respostes de protecció civil i altres informacions d'interès.

Magí Coscollola i Andreu
Alcalde de Torà

Pinós

Des de l'Ajuntament de Pinós hem intentat afrontar la incertesa de l'estat d'alarma per la Covid-19 buscant l'equilibri entre la parada total dels tràmits burocràtics i la voluntat de recolzar el nostre veïnat.

Totes les gestions, obres, actes... que teníem previstos s'han vist aturats durant pràcticament dos mesos. Hem seguit teletreballant, però no ha estat fins a principis de maig que hem pogut començar a moure parcialment alguns dels tràmits pendents: la licitació d'obres de l'escola d'Ardèvol, la reparació de camins, la publicació oficial del plec de clàusules per la gestió de la piscina municipal d'Ardèvol...

Adaptant-nos a les directrius del govern, i com a resposta a la dificultat de trobar alguns productes sanitaris per evitar la propagació de la Covid-19, hem repartit de manera gratuïta 2 mascaretes de polièster per casa, 2 mascaretes de polièster per infant, i una ampolla de gel hidroalcohòlic de 500 ml per casa. També hem anat contactant telefònicament

amb aquells habitants del municipi que viuen sols i es poden considerar de risc.

A través de les xarxes, web i el nostre whatsapp hem intentat escurçar la distància a través d'informació diversa i propostes com un Sant Jordi confinat. Poc a poc, ens anem adaptant a la nova realitat per poder continuar treballant per Pinós.

Alcalde Xavier Vilalta

Sanaüja

Un municipi petit com Sanaüja també s'ha hagut d'adaptar a la nova situació de crisi sanitària per la Covid-19, per la qual cosa s'han dut a terme una sèrie d'accions i iniciatives tant des de l'Ajuntament com des del voluntariat.

A nivell administratiu i de funcionament ordinari, l'Ajuntament va tancar les seves oficines i només hi ha una persona treballant -a partir d'ara podran començar a fer-ho dues persones en dies alterns- i s'estan preparant les oficines per quan s'hagi d'efectuar novament l'obertura al públic. Malgrat que algunes qüestions han quedat inevitablement en suspens, expedients com les

llicències d'obres s'han tramitat telemàticament i com que la majoria d'impostos són de pagament delegat, s'ha seguit la normativa de poder aplaçar el pagament d'impostos de circulació, IBI, etc. I des de l'Ajuntament també es van distribuir als comerços del poble tota la normativa de seguretat a seguir.

Si bé sota l'impuls del consistori, ha estat molt important la tasca que s'ha fet de voluntariat, tant de vigilància moderada de persones soles que no entenen que no podien sortir o anar protegides, com de fer la compra a persones en situació de risc o amb mobilitat reduïda. També des del voluntariat s'ha ajudat els alumnes de l'escola a imprimir els treballs si no tenien impressora a casa o bona connectivitat o recepció d'internet, utilitzant per aquesta comesa les oficines de l'Ajuntament i portant llavors els treballs a domicili. També va haver-hi un grup de persones voluntàries que van fer mascaretes amb roba cedida per aquesta finalitat i que també des del voluntariat es va planxar, envasar i repartir, com es van repartir també un contingent de mascaretes que van ser donades, de manera anònima, per una farmàcia.

Finalment, també s'ha volgut amenitzar el confinament amb la promoció d'aspectes més lúdics que s'han difós per les xarxes socials, com jocs participatius, la realització d'un vídeo amb imatges dels sanaüjencs fent activitats des del seu confinament o la campanya "posa el llibre i la rosa al teu balcó", per guarnir els balcons del poble el dia de Sant Jordi.

Alcaldeessa Gemma Martínez

Massoteres

Des de l'Ajuntament de Massoteres, tan bon punt va començar la crisi sanitària de la Covid-19 i es va decretar l'estat d'alarma, vam trucar a tots els veïns per preguntar com estaven de salut, si tenien alguna necessitat o si tenien dificultats per desplaçar-se a comprar aliments o productes de primera necessitat. Els vam donar un número de mòbil on podien trucar si necessitaven ajuda.

Vam informar als veïns que al municipi va sorgir un grup de voluntaris per anar a fer-los les compres, si era necessari; també que alguns comerços de Guissona feien servei a domicili i els podien portar els productes a casa.

D'altra banda, s'han distribuït mascaretes per als veïns i se'n continua repartint a les persones vulnerables i de més de 65 anys.

Hem procurat que el municipi estigui al més net possible i hem hagut de precintat els parcs infantils durant els dies de confinament.

S'han hagut de suspendre activitats com la calçotada popular, la Festa de la Gent Gran, la Festa de l'Arbre de Palouet i una trobada de veïns a Talteüll. El grup de teatre Els Massots i la coral han suspès els assajos i també s'ha cancel·lat el curs de pilates.

Alcalde Miquel Àngel Marina

Calonge de Segarra

Des del principi del confinament l'equip de govern municipal, treballant conjuntament amb els serveis socials, va posar-se en contacte amb les persones en situació vulnerable del municipi per si necessitaven alguna mena de suport.

Amb la voluntat d'ajudar als calongins i calongines l'ajuntament ha dut a terme una sèrie d'actuacions:

- Pel que fa a la informació sobre el coronavirus, s'ha habilitat un espai al web municipal, actualitzat constantment, amb informació oficial d'interès, i s'han publicat

diverses comunicacions a les xarxes socials (Instagram, Facebook i Twitter). També s'ha fet difusió per mitjà d'aquests canals de convocatòries d'ajuts relacionades amb els efectes de la Covid-19.

- En l'àmbit tributari s'ha ajornat el pagament d'alguns impostos i taxes.

- Quant a la teleassistència domiciliària, l'Ajuntament s'ha acollit al servei especial de teleassistència que ofereix la Diputació de Barcelona consistent en què persones majors de 65 anys en situació vulnerable puguin sol·licitar el servei sense necessitat d'instal·lar l'aparell.

- Pel que fa referència a les activitats dirigides de gimnàstica de manteniment i fitness organitzades per l'Ajuntament, aquestes s'han continuat fent a distància.

- Pel que fa a la Festa del Panellet, malgrat va haver de suspendre's, es va decidir celebrar la "Festa del Panellet confinada", amb el repte *Panet Challenge* i un concurs de dibuix infantil. Les activitats confinades van comptar amb una excel·lent acceptació, amb la presentació de 28 panets fets a casa i 8 dibuixos.

Es pot dir que el municipi de Calonge de Segarra se n'ha sortit prou bé de moment, en el sentit que des de l'Ajuntament no hi ha constància de veïns/es en situació de risc ni vulnerables sense atenció, i fins a data d'avui afortunadament no s'ha hagut de lamentar cap defunció.

Panet premiat

Alcalde Xavier Nadal

als nostres anunciants,
lectors,
subscriptors
i punts de venda
i confiem que continueu **estant al nostre costat**

perquè junts ens en sortirem

**Premsa
Comarcal**

Compra **Llobregós**
informatiu

Càritas continua repartint aliments

Càritas Interparroquial de Torà no ha quedat al marge dels problemes creats per la pandèmia del coronavirus, sinó que ha estat com sempre molt pendent de les necessitats de les persones més vulnerables, tant atenent per telèfon persones que necessiten ajuda, com visitant i ajudant les que viuen soles, o acompanyant-les al CAP quan ha estat necessari, sempre prenent totes les mesures de seguretat i prevenció.

En contacte amb l'àrea de Serveis Socials del Consell Comarcal, per tal fer una feina coordinada, s'ha continuat subministrant aliments a les famílies necessitades, després de fer una valoració, tant per part de la treballadora social del Consell com dels tècnics de la pròpia Càritas. Una acció que es fa habitualment amb un grup reduït de famílies, durant el confinament han anat augmentant les persones que necessiten que se'ls proporcioni el lot d'aliments que es reparteix habitualment, havent de fer una despesa més gran per aquest concepte. Igualment alguns dies es reparteix coca i croissants, sobretot a famílies amb nens. Malgrat que els ingressos de Càritas han disminuït pel tancament de la botiga de roba usada, l'esforç dels voluntaris i voluntàries ha pal·liat en part aquesta mancança.

Per altra banda, també s'ha col·laborat amb la residència de la gent gran de Torà, confeccionant mascarates de protecció per als residents i els professionals que hi treballen.

Fermí Manteca

Música pels carrers de Massoteres

Cada dia, des de l'inici del confinament, un cotxe ha recorregut tots els carrers del poble de Massoteres per posar música i animar a tots els veïns i veïnes que a les vuit del vespre surten als balcons a aplaudir al personal sanitari i tota la gent que està a primera línia en aquesta crisi. El dia que algun veí celebrava el seu aniversari el cotxe feia una parada especial davant de casa seva per desitjar-li per molts anys.

Ha estat una iniciativa de la família Jounou Tarrés (el Dani, la Pilar, el Roger i la Judit) que ha servit per alegrar els dies de confinament i per agrair a tots els veïns el suport que es donen els uns amb els altres.

L'Oficina Jove del Consell Comarcal de la Segarra ha editat un vídeo amb aquesta iniciativa, que s'ha publicat a les xarxes socials de l'Ajuntament de Massoteres i el Consell Comarcal.

Cosidores de Biosca

La Dolors de la Masquita ens explica que es va posar en contacte amb un grup de voluntaris de Guissona per saber si necessitaven cosidores per a fer mascaretes. Aquests, van buscar el contacte d'alguna empresa que col·laborés en aquest camp i li van subministrar el material i les instruccions per a fer-ne.

A la iniciativa també s'hi va sumar la M. Àngels de cal Gaia, fent un gran nombre de mascaretes. I, igual que la Dolors, quan ja no se'n necessitava més producció, els van demanar si podien fer bates. I com que mai tenen un no com a resposta, es van posar a fer bates.

També les Regines de la Torre (mare i filla) han col·laborat en la fabricació de material de protecció. Ho van fer des de Lleida, ja que des de l'inici del confinament, la Regina es va instal·lar a casa de la seva filla.

Aquesta, juntament amb un grupet de 3 o 4 dones, van decidir que no es podien quedar de mans creuades davant aquesta situació i es van organitzar. Inicialment, van fer una crida per buscar gent, i també material per poder començar a fer els diferents productes. I ara gestionen unes 140 voluntàries de Lleida i rodalies i produeixen mascaretes per a adults i infants, bates i peücs de plàstic, gorros i diademes per poder subjectar les mascaretes. Fins i tot s'han posat un nom, es diuen "Cosint per a tothom" i tot el que produeixen ho entreguen de manera gratuïta.

Tots aquests productes, que inicialment repartien de manera personal a centres sanitaris, residències, centres socials o a entitats com Càritas, ara els gestiona el Col·legi d'Infermeres i Infermers de Lleida i els reparteix als centres que els necessiten en cada moment.

La Regina mare els va fer el patró a partir del qual han fet les mascaretes i també ha col·laborat fent peücs. La filla ha estat gestionant tot el grup de voluntàries i es pot dir que és una de les que porta el timó.

Gràcies a totes per la vostra feina!

Jordi Llauradó

Misses *on line* a la Vall del Llobregós

Per culpa de la pandèmia els veïns i veïnes de la Vall del Llobregós es van veure obligats a quedar-se a casa i això va comportar que a partir del dia del confinament es van haver de anular tots els actes públics dels pobles i també les misses que cada setmana eren oficiades als pobles de tota la Vall. La iniciativa de fer una missa telemàtica ja fa molts anys que mossèn Fermí ho havia proposat i en aquell moment potser encara no estàvem preparats, ni tècnicament ni personalment, per tirar-ho endavant i va quedar tot al tinter. En canvi ara, tothom domina molt millor les noves tecnologies i Internet funciona molt millor i per tant ara s'ha pogut dur a terme.

Mossèn Fermí, des del primer diumenge de confinament i durant la Setmana Santa i cada dia festiu a les sis de la tarda, des de casa seva i a través del Facebook, diu la missa en directe per tota la gent de la Vall o d'altres indrets, que s'hi han connectat. Cal dir que tothom ha rebut de molt bona gana el poder

seguir l'eucaristia per Internet, bé sigui a través del mòbil, l'ordinador o per la tablet i que són moltes les famílies cristianes que d'una manera virtual han pogut seguir pregant per tal que ben aviat aquesta pandèmia ja sigui història.

Josep Verdés

“El bon veïnatge” a Castellfolit

Durant els primers dies de confinament, un grup de jovent de Calaf va impulsar el projecte d'apadrinament “El bon veïnatge” amb l'objectiu d'oferir ajuda a les persones més vulnerables. En veure que la necessitat real era important es va decidir coordinar els voluntaris i voluntàries del projecte a través dels ajuntaments. D'aquesta manera, cada municipi podia associar una persona padrina per atendre aquelles necessitats bàsiques de qui ho pogués necessitar, com ara anar a comprar, a la farmàcia, a passejar la mascota, etc.

Les persones que necessiten suport aquests dies, es posen en contacte amb el regidor de Benestar Social, que els associa un dels voluntaris. Cal remarcar que tots els voluntaris i voluntàries porten a terme la tasca prenent totes les mesures de seguretat i higièniques recomanades pel Departament de Salut per la Covid-19, utilitzant els elements de protecció i mantenint la distància de seguretat recomanada. Aprofitem per agrair enormement aquesta tasca.

Ajuntament de Castellfolit

Encàrrecs a domicili a Torà

Els darrers mesos s'han convertit en temps difícils per a tots i totes, no només a causa del virus que ens envolta sinó també per la incertesa que aquesta situació està generant.

En aquests temps de confinament i d'aïllament social, la solidaritat s'està convertint en un element clau per poder combatre la situació i fer-la el més amena possible. És per aquesta raó que des de l'Associació de Joves vam decidir unir-nos per aportar el nostre granet de sorra i mostrar la nostra solidaritat i compromís amb el poble, no només com a associació sinó també com a veïnes de Torà.

Entre els actes realitzats, hem ofert ajuda a les persones que ho han demanat en aquelles tasques on estaven més exposades al contagi del virus, per evitar així el possible contagi de la COVID-19 i el risc d'infecció a persones més vulnerables. Part de la nostra tasca s'ha basat en realitzar la compra d'aliments i medicaments per a persones grans, portar el pa a la residència d'avis i repartir el Llobregós.

Els joves toranesos també hem participat en algunes de les campanyes que s'han dut a terme per conscienciar sobre la COVID-19 des de l'Oficina Jove de la Segarra, com en el vídeo "Queda't a casa" i un vídeo promovent l'esport des de casa d'una manera divertida.

Ens sentim molt satisfetes d'haver pogut ajudar a la població de Torà i haver promogut d'alguna manera la xarxa veïnal, que és tan necessària. Desitgem que tot passi el més aviat possible i que puguem seguir fent poble, des del poble.

Associació de Joves de Torà

Protecció civil i música per a ballar a Pinós

Els Bombers Voluntaris de Pinós han portat a terme una gran tasca de protecció civil durant aquest estat d'emergència. Durant el mes d'abril han col·laborat en la desinfecció de cinc residències de gent gran del Bages i l'Osona. També han participat en la recerca d'una persona amb Alzheimer a Sorba (Navès- Montmajor) i una altra desapareguda a causa dels aiguats al riu Gurri de Vic. Tot i així, el seu funcionament s'ha vist afectat ja que no han pogut fer pràctiques en equip ni fer retents amb personal al parc. La formació en actuacions de la COVID19 o sospitosos, l'han fet sempre individualment.

Per altra part, el Jordi Casellas de Pinós i Joan Vilandeny d'Ardèvol han organitzat de manera independent diversos concerts gratuïts en directe a través dels seus comptes personals d'Instagram i Facebook. Amb el seu repertori, música de ball i cançons de tota la vida, han animat a la gent a ballar i passar una estona amena a casa. Tot i la distància del confinament, han ajudat a fer més suportable la situació que estem vivint.

Ari Martin

Respiradors automàtics d'un bioscà

El passat 12 de març a les 21,00h es decretava el confinament de la Conca d'Òdena. Jo em trobava a Tàrraga, on tinc el taller professional, però la meva família estava a Igualada, on residim entre setmana. Per tant, m'hi vaig desplaçar ràpidament abans hi tanquessin l'accés. Una vegada em vaig trobar immers en aquest confinament em preguntava com podia aportar el meu gra de sorra contra el coronavirus.

Al cap de pocs dies se'm va presentar la possibilitat de col·laborar amb el grup territorial a l'Anoia del Col·legi d'Enginyers Graduats i Enginyers Tècnics Industrials de Barcelona (ENGINYERS BCN), que estava desenvolupant un respirador dissenyat pel col·lectiu OxyGEN, i no m'ho vaig pensar. Es tractava d'una iniciativa que s'emmarcava dins el grup Malla de la Conca d'Òdena, impulsat per Igualada=Disseny i TIC ANOIA, que tenia com a objectiu coordinar els diferents projectes que havien sorgit dins la zona de confinament per ajudar el sistema sanitari.

Jo he format part del grup de voluntaris que han estat muntant aquests respiradors per poder-los distribuir als centres sanitaris que els requerissin.

Josep Maria Almacellas
www.art19.cat

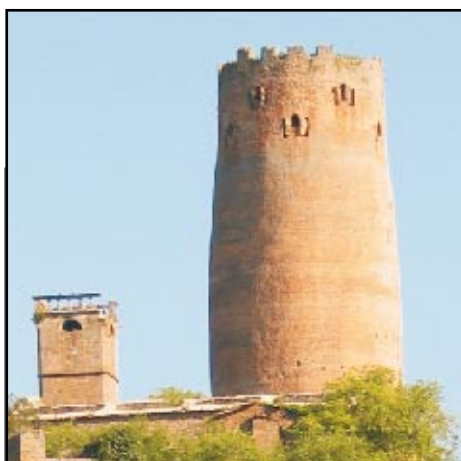
Serveis Mèdics Calaf

Medicina general
Fisioteràpia / Rehabilitació / INDIVA Activ
Pilates adaptat a la teva condició física
Podologia
Psicoteràpia
Anàlisis clínics
Carnets de conduir i altres permisos
Revisions esportives
Certificats mèdics

**El teu centre
de referència**

Raval Sant Jaume, 29 baixos - 08280 Calaf
Tel. 93 869 80 47 - informacio@serveismedicscalaf.com
www.serveismedicscalaf.com
Horari: de dilluns a divendres, de 9 a 13 i de 16 a 19 hores

WWW.
APACTora.org

Fes-te'n soci

Atenció personalitzada per a
avis i/o malalts, a domicili.
Servei de neteja per a
particulars, despatxos,
obra nova...

Av. Ponts, 1 - GUISSONA
973 55 25 02 - 618 72 88 59
sad_segarra@yahoo.es

www.eljardinerdetora.com
658550376

CAL MAS
DE SANT SERNI

25750 TORÀ - LA SEGARRA - LLEIDA
TEL.: 973 473 581 - 676 086 185
FAX 973 473 107 | www.calmas.net

BLAI GABINET DE SERVEIS, SL

PONTS - TEL 973 460 500
TORÀ - TEL. 973 473 155

**GESTORIA
ASSEGURANCES**

**LABORAL-FISCAL
COMPTABILITATS**

MAQUINARIA AGRÍCOLA

Dies difícils de pair

Aquests dies de confinament a nivell personal han sigut difícils de pair. A nivell de feina, al ser pagès i ramader, la rutina diària no ha canviat gaire, ja que per tenir cura dels animals no hi ha hagut cap restricció significativa, i les feines agrícoles al camp s'han pogut també realitzar sense massa complicacions. Ha sigut en l'aspecte emotiu on he flaquejat més. El fet de viure tres generacions sota un mateix sostre ha comportat prendre unes mesures excepcionals per tal que no ens entrés el virus a casa, tenint molta cura de la salut del pares en tot moment. A casa vam decidir que solament una persona en sortiria per anar a comprar el que fes falta, per tal d'evitar mals majors a la resta de la família, i aquest rol el vaig assumir jo i un cop a la setmana sortia a comprar i per proximitat, ho feia al poble veí de Guissona, i al tornar tot desinfectat i net, canvi de roba i calçat i rentada de mans.

Cal remarcar que els primers dies van ser durs perquè ens enfrontàvem a una cosa desconeguda, i el neguit i el desànim eren evidents dins de casa. Només fent una mica de seguiment de les notícies diàries, ja se't posaven els pèls de punta. Després, amb els pas dels dies, tota la família vam aprendre a conviure confinats i ho hem anat trampejant tot, teletreball i feina diària al camp i a l'explotació ramadera. Com

anècdota personal aquest període m'ha ajudat molt el penjar diàriament a Facebook unes línees amb tot el que cada dia em passava pel cap i és que hi ha hagut temps per tot i tots hem hagut de mirar de passar les hores de la millor manera. S'han fet llargs tants dies i és que la veritat, no hi estàvem acostumats a estar tantes jornades tancats a casa. Bé, d'aquesta manera han anat passant els dies i ara només cal esperar que tornem ben aviat a la normalitat.

Josep Verdés

**Transports
MOLINS**
transportsmolins@gmail.com

Jordi - 652 106 427
c/ Nou, 6 - 25750 Torà

TALLER AGRÍCOLA NOGUEROLA

Ctra. de Torà, s/n
Ardèvol de Pinós

Telèfon:
973 47 35 84

Santa Àgueda a Biosca, just abans

A finals de febrer, sense sospitar el que se'n vindria a sobre, a Biosca es va celebrar la darrera festa amb assistència de públic. Un bon sopar i ball amb Joan Vilandeny. Va ser la festa de Santa Àgueda. Es va fer el traspàs d'alcaldeses, la que sortia, Paqui Serrano, de cal Pastoret, i la nova alcaldessa, M. Jose Monreal, de cal Mariagna.

Dies després, veient com avançaven els esdeveniments i efectes de la Covid-19 per la península Itàlica, vaig veure aviat que era qüestió d'hores, que les mesures i efectes arribessin a casa nostra. I així va ser: contradients polítics, periodistes, economistes i els "savis" tertulians i tertulianes, va arribar de la pitjor manera.

Personalment el confinament l'he patit poc en prime-

ra persona, treballant al sector primari, agroramader, la feina ha continuat, amb mesures de seguretat, però sense aturar-se, i coordinant les actuacions del parc de bombers voluntaris de Pinós.

A casa sí que el confinament era rigorós, distraient l'Elna, la petita de casa, i l'Ester fent teletreball, evitant l'exposició als telenotícies de qualsevol cadena i als programes depriments amb què ens bombardegen.

Esperant que tornem a una certa normalitat sobretot en les relacions socials.

Vull desitjar a tots i totes salut i força i sent conscient que no tot anirà bé.

Jordi Llauredó

Jordi Clavier

Fuster ebenista

Mobles a mida, portes, parquet, sostres, finestres i revestiment de parets.
Persianes, mosquiteres de tot tipus i reparacions...

Treballs a tota la comarca

649 029 827

Massoteres

info@fusteriaclavier.com
www.fusteriaclavier.com

CEREALS I LLAVORS TORRA, S.L.

C/. Palouet, s/n
25750 TORÀ (Lleida)

Tels. 973 473 433 - 973 473 372
Fax. 973 473 572

Ha canviat el ritme de la meua vida

Mai havia pensat que la “carronya virus”, com jo li dic, canviaria el ritme de la meua vida. Tot va començar pocs dies després de declarar-se la pandèmia, vaig tenir un contratemps que em va venir en mal moment, a més de tenir molta por: una de les cames no la podia moure i per tant no podia caminar. A urgències em van fer proves i radiografies i em van dir que semblava que era cosa de la ròtula del genoll i que demanés hora al meu traumatòleg. Així ho vaig fer. Però em van dir que a tots els hospitals de la comarca arribaven gent amb el coronavirus, també era gent gran i que era millor que esperés a casa.

Ja estem a últims d'abril, segueixo amb dificultats i vaig amb el caminador i a vegades amb cadira de rodes, no puc anar a cap lloc ni anar fora, estem confinats i potser seria més dura la recuperació que la malaltia. He tingut molta por, he somiat en coses inimaginables, ja fa 75 dies que no he vist la meua filla i la trobo molt a faltar.

La cosa més positiva que he tingut és que els metges del CAP de Calaf han vingut a visitar-me sempre que els he necessitat i a fer-me més fàcil el camí. Jo des d'aquí els dic: Gràcies, em vau eixugar un plor, calmar els dolors, treure foscor, alleugerir l'ànim, aplacar un crit, treure neguit sense mirar a qui. Doctors, això és viure,

estimar i embellir. És el vostre un gran destí. Mercí. Em trec el barret per tots ells i pels professionals que per telèfon ho han coordinat tot de meravella, sense deixar-se cap detall.

Continuo sent a casa, cada dia un dia més i un dia menys. Ja arribarà el dia que m'arreglaran això del maluc. Tinc paciència i esperança i també il·lusió per la vida. Moltes gràcies!

Antònia Balagué

L'art m'ha salvat el confinament

El que més m'ha costat a l'hora d'assumir tota la situació ha estat prendre consciència de com, de manera tan abrupta i sobtada, ens vam veure sotmesos a un confinament total, que ni jo mateixa sabia el que volia dir. Dissabte dia 14 de març: m'havia calçat per anar a caminar –“No pots sortir pas”–, em diu el meu home –“Com que no??”. Estic desconcertada i més que en l'oportunitat per escriure articles acadèmics i posar-me al dia de tantes coses, caic en una mena de malenconia negra. L'accídia temuda pels clàssics. Si

feia dues setmanes que passàvem un lluminós cap de setmana a Perpinyà! Si dimecres 11 de març feia una xerrada a la Sagrada Família en el que seria el meu darrer acte públic!

De cop i volta no entenia res. Per sort, hi va haver quelcom que em va salvar la vida, i que no s'hauria produït si no hagués estat en aquesta situació: amb un company de Mataró, professor d'Història de l'Art, decidim telemàticament crear el web “Quedar'T a casa”, que pretenia mostrar com els artistes al llarg de la història han representat les diferents maneres de “ser a casa”. Hi hem recollit un total de 1.300 pintures dels darrers cinc-cents anys i hem animat a la gent a fer recreacions artístiques a casa seva, fotografiant-se imitant obres d'art. I ja en tenim gairebé 300! L'art m'ha salvat el confinament, de totes totes.

A part d'això, saber que la meua família i sobretot els meus pares estan bé ja em dona tranquil·litat. No em canso de repetir-li al Jordi que som afortunats de mantenir sou i feina i de poder viure aquest confinament amb serenor i resiliència. En una mena de bombolla estranya, però mirant de no perdre la connexió amb la realitat i preguntant-nos, inevitablement, per la vida que ens espera després de la Covid-19...

Maria Garganté

No m'hi he mogut de la Molsosa

El 12 de març, sortint de treballar a Igualada com un dijous normal, em van començar a enviar WhatsApp els companys, que em deien que si no sortia d'Igualada no podria marxar. No li vaig donar molta importància i vaig pensar, 'estan de conya'.

Ja al migdia, la empresa ens va reunir per dir-nos que a partir de l'endemà hauríem de treballar des de casa. Vaig pensar que serien uns dies, unes setmanes... Ja en porto més de 60.

I la cosa no pinta que vagi més ràpid, per sort la meva feina es pot fer des de casa, sempre i quan les empreses per les que treballem ens donin feina. Però penso en el munt de persones que no estan treballant, i que potser les seves empreses ja no obriran, i no m'imagino la crisi que vindrà.

A casa estic amb el meu marit. El meu fill ve a treballar cada dia i dinem els tres junts, tot i que els primers dies ell insistia en dinar tot sol després de nosaltres, desinfectant-ho tot amb lleixiu. Els treballs del camp i de granja no han deixat de funcionar, i el dia a dia es el mateix que abans. L'únic és que s'ha d'anar protegit quan venen persones de fora a fer alguna gestió o algun treball.

La meva filla només la veig per videotrucada, perquè ella des del primer dia de confinament treballa atenent urgències a la clínica dental. Tot i que van molt protegits amb EPIs (equip de protecció individual), prefereix complir el confinament i no tenir cap tipus de contacte directe amb nosaltres, per tal d'evitar possibles contagis.

Des de llavors no m'hi he mogut de la Molsosa, em llevo a la mateixa hora d'abans, esmorzo (abans ho feia amb la meva mare a Calaf, camí de la feina) i vaig cap al despatx de casa on l'ordinador m'espera,

i els meus clients també.

Els primers dies no vaig sortir ni de casa; ara, després de fer la meva jornada de treball, vaig a caminar una estoneta al costat de casa, en plena natura: sento els ocells cantar i veus uns paisatges preciosos. El cap de setmana fem alguna sessió de Skype o de Jitsi.meet amb el familiars i amb els amics.

No es una situació bona, però a nivell personal no estic malament: trobo a faltar poder dinar tots junts amb els fills i net, veure la resta de la família i fer les trobades amb els amics. Teníem dos viatges a fer aquests dies, que era una il·lusió que esperàvem fa molt temps i que ens han cancel·lat. Esperem que els puguem fer aviat. També teníem dues bodes que s'han ajornat.

No sabem com acabarà tot això, ni quan, però esperem que sigui aviat i amb els menors danys possibles.

Rosa Vila,

(programadora/consultora informàtica a Igualada)

LEDS C4⁺

outlet
BOTIGA

De dimarts a divendres, de 10:00 a 14:00 i de 16:00 a 20:00
Dissabte, de 10:00 a 14:00

Afores s/n, Torà
973 468 121

Una experiència única

Us he de dir que jo no tinc vocació de monjo de clausura i molt menys de cartoixà, aquells monjos que opten per una vida solitària dedicats a l'oració i al treball (*Ora et labora*, que deia sant Benet, fundador dels benedictins). Ara, amb la pandèmia de la Covid-19, molts hem hagut de passar molts dies tancats, dedicats a les feines de cadascun i a reflexionar sobre tot el que està passant al món. Una situació atípica però que, mirada des d'un punt de vista històric i de l'evolució de la humanitat, no deixa de ser d'alguna manera "normal",

ja que ens retorna a la normalitat de la naturalesa humana: la feblesa i vulnerabilitat, disfressades habitualment d'orgull, supèrbia i desig de dominar la resta de la natura, inclús la humana.

Durant tot aquest temps de confinament, convivint amb el meu fill i el gos, he tingut temps de tot. De jugar, de pensar, de pregar i de reflexionar. També de preocupar-me de les necessitats d'altres persones que han hagut de menester un cop de mà. He acompanyat un veí al metge i a l'hospital, víctima d'un ictus inoportú, sempre amb el temor de contagiar-me amb el virus que ens afecta i prenent les mesures de prevenció indispensables; reunions de treball a través de videotrucada amb companys capellans, amb les famílies de l'associació Alba que ens trobem cada

mes o dels companys del Llobregós; pendent també de la gent de les parròquies a les que intento servir el millor que puc, o fent enterraments dolorosos al cementiri, acompanyant i plorant amb els pocs familiars assistents.

Una de les coses satisfactòries ha estat la possibilitat de fer la missa cada diumenge des de casa amb el meu fill i el gos, però "davant" de molta gent que la segueix a través de facebook. Tota una experiència complementada entre setmana amb alguna reflexió i pregària, també per les xarxes virtuals, recordant els sants protectors de cada poble del Llobregós.

Seguim!

Fermí Manteca

Ctra. de Calaf, 1
Pol. Ind. L'Aguda
Tel./Fax 973 473 125
25750 - Torà

Av. Generalitat, 8
Tel. 973 55 02 02
25210 - Guissona

CERÀMICA RAJOLES ARTICLES SANEJAMENT CEMENTS

**Taller SANTI
SANAÜJA**

Ctra. Guissona, s/n
Tel. 973 47 61 31
Mòbil. 636 32 86 16
25753 SANAÜJA (Lleida)

Reflexions confinades

Recordarem aquests dies i els que vindran com els dies que van canviar la nostra societat i les nostres vides tal i com les coneixíem fins ara. Mirarem enrere i enyorarem inevitablement les hores i els dies que aquest virus ens ha robat. Trobarem a faltar les abraçades, les trobades espontànies, els tallats al sol o els concerts que ja mai més ningú ens tornarà.

El confinament l'he viscut, suposo com tothom, amb molta por pels meus i per mi. Els primers dies amb una gana constant de notícies, amb les xifres terrorífiques a la memòria i amb moltes imatges duríssimes gravades a la retina. Ara ja, evito aquestes notícies de forma constant, intento informar-me prenent una certa distància i agraeixo poder sortir a caminar sense por a estar fent una cosa mal feta.

Personalment, les hores m'han servit per pensar que en mi també hi haurà un abans i un després. I creieu-me, sé del que us parlo. Si ja fa un temps llunyà vaig aprendre a valorar allò que és realment important a la vida, ara, per si de cas me n'havia oblidat, ha vingut

aquesta malaltia per recordar-me com en sóc de petita i qui i què és important i que no voldria que aquest virus o qualsevol altre s'emportés mai.

Sílvia Peribáñez Cerveró

Hem fet coses que sempre deixàvem per fer

Escriu aquestes línies quan estem en la fase 0 en la nostra Vall i no sabem encara si passarem aviat a la següent fase. Ja fa dos mesos que dura el confinament i l'estat d'alarma, i els que tenim la sort que no hem estat contagiats per aquesta pandèmia anomenada Coranovirus no hem tingut cap més remei que adaptar-nos als canvis que ens han imposat per preservar la salut.

El que hem viscut fins ara tindrà un abans i un després. Tothom quedarà afectat d'una manera o una altra pels efectes que comportarà aquest virus, ja sigui

en la vesant de la salut, en el social, en l'econòmic, en el treball. En aquest sentit, els jubilats, si estem bé de salut i no vivim sols, som el col·lectiu que menys ens ha afectat el confinament, si pensem en la gent que ha hagut d'anar a treballar cada dia, sobretot els que treballen en hospitals i centres d'assistència, també les persones que han perdut la feina o s'han vist afectats per un ERTA, els autònoms que no poden treballar i, no diguem els nens i nenes que porten tants dies sense anar a l'escola i poder jugar pel carrer.

Durant aquests 60 dies que portem confinats hem hagut de renunciar a moltes coses que abans consideràvem normals, com estar amb els fills i les seves parelles i abraçar i jugar amb les netes. També a Torà ens hem perdut algunes festes tradicionals, com el Mercadal de Divendres Sant, la 39a Caminada Popular i la típica festa del Roser.

En l'aspecte positiu aquest confinament ens ha servit per fer coses que sempre deixàvem per fer més endavant, per llegir, per escoltar música i la ràdio, per dedicar-nos al nostres hobbies.

Esperem que no hi hagi cap rebrot i que els investigadors trobin com més aviat millor la vacuna contra aquest maleït virus, que pugui salvar moltes vides.

Ramon Torné

Malgrat tot, la primavera es fa notar

La incertesa ha envaït pràcticament tot allò que portem dècades construint. A casa ens hem adaptat a aquesta nova situació com hem pogut. Conviure amb persones de risc et canvia la perspectiva, i ens ha fet sentir encara més la fragilitat de la vida. Costa de creure la hipocresia de molta gent i la sensació de què el govern està improvisant segons com bufa el vent. Sembla que estiguem vivint una pel·lícula

de ciència ficció totalment surrealista. He de confessar que viure en una masia enmig del “no-res” m’ajuda una mica. La ja habitual distància i viure desconnectada per voluntat pròpia de segons quins aspectes del món no em desagrada.

Potser per això, el que més m’està costant és compaginar aquesta voluntat aliena de forçar el ritme del dia a dia, i haver-ho de fer des de casa. A la feina em demanen que m’adapti a una nova manera de treballar a marxes forçades perquè no es noti el caos de tot plegat. Connexions constants, videotrucades, noves metodologies, noves plataformes, i alguna que altra proposta increïble... en temps record. Traduït, un munt d’hores (de més) assentada davant una pantalla i un descuit general a nivell personal. Tenir els pares, el germà, les amigues i amics lluny tants dies tampoc ajuda gaire. Videotrucades, esmorzars i sopars amb una pantalla pel mig, buscar aplicacions per passar l’estona de manera col·lectiva, però a la distància... Mentrestant, a fora la primavera es fa notar... i quina sort poder sentir el fluir de temps, ni que siguin 2 minuts.

Ari Martin

El món al revés

Primera de tot, vull agrair i recordar als qui segueixen o han estat en confinament.

També al personal sanitari que han estat a primera línia donant el millor de sí mateixos, arriscant la seva salut i amb unes condicions moltes vegades precàries de material i efectius, al personal de neteja i demés professionals que fan dels hospitals un entorn segur per curar-se. Als pacients que han estat contagiats superant el virus i als que per desgràcia no, a les seves famílies que no han pogut fer el dol com cal. A tots els serveis essencials i els respectius professionals que ens han permès seguir amb una “normalitat” suportable. Científics i voluntaris treballant per trobar una cura. No em vull oblidar de la cultura, perso-

nes anònimes i artistes que ens fan treure un somriure amb una cançó, ball o un acudit.

La meua experiència des de casa llegint una mica d’història econòmica, política i social, saber d’on venim, fets històrics que es van repetint com l’actual i com ens afecta. Seguir les notícies, veure els serveis essencials perquè una societat funcioni i que molts estan infravalorats, també que autònoms i petits empresaris ho estan passant realment malament, col·lectius vulnerables i la societat en general.

Tant de bo la “nova normalitat” sigui més justa per a tothom i per a l’entorn! Amb seny i raixa, ens en sortirem!

Salut i riures!!!

Ramon Castellà

Ens espera l'estiu menys estiu

Va ser a mitjans de gener. Com cada nit, el Rubén i jo ens esperàvem a què la nena s'adormís per posar les notícies. Quan passaven a internacionals i parlaven de la situació a la Xina, ens estremíem. Teníem un mal pressentiment de tot plegat: que si la Xina és el principal país exportador, que si aquest "bitxo" és tan contagiós, que si segurament acabarà arribant aquí... Dies després, en Simon titllava de *altamente improbable* que el virus arribés a la península Ibèrica i jo, tot i no ser epidemiòloga (per no ser no sóc ni de ciències), no entenia el perquè d'aquesta afirmació.

Poc a poc, va començar un degoteig constant de contagiats a Europa. Hores abans que es detectés el primer cas a Barcelona, els meus germans i jo comentàvem que la cosa estava al caure i auguràvem el panorama que estem vivint. Els mitjans de comunicació, però, s'esforçaven a llençar missatges tranquil·litzadors perquè la gent no entrés en pànic i seguís fent girar la roda.

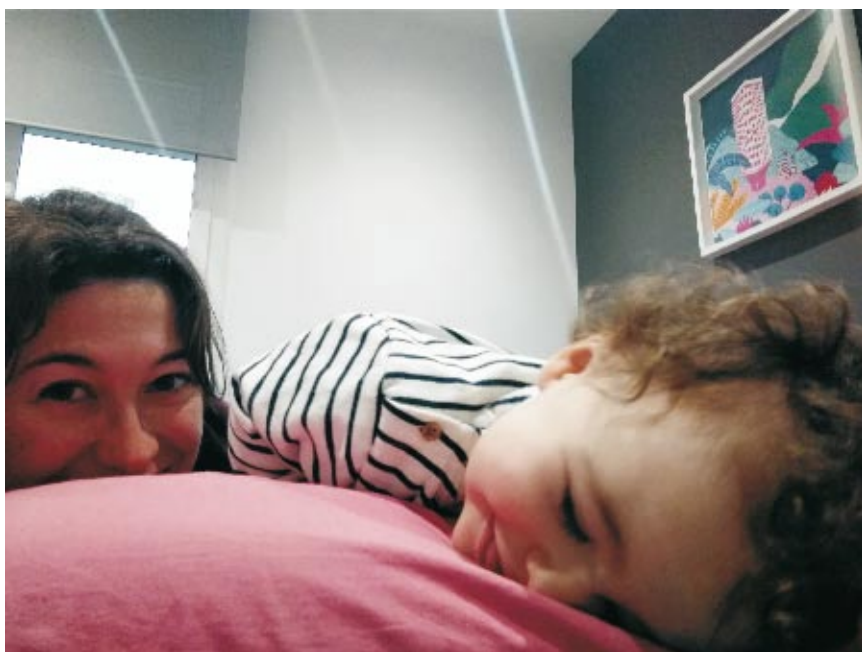
El dia 12 de març, quan es va decretar el tancament imminent de les escoles, em trobava en una classe de segon de Batxillerat. De seguida van mostrar-se preocupats per la Selectivitat: "Profe, es farà? Hi sortirà tot el temari?". En arribar a la classe següent, un tercer d'ESO, hi regnava l'eufòria absoluta i vaig haver de fer un esforç titànic per contenir-los: "no podreu sortir de casa", els hi vaig dir. "Que tanquin les escoles no és un bon presagi", però explica-li això a un xaval de 15 anys que porta dues setmanes d'exàmens trimestrals...

Durant els dies següents, el fantasma de la Covid-19 agafava forma: de gràfics que pujaven, d'estat d'alarma, d'escassetat de recursos; d'ERTO's, d'atur, de persianes abaixades per sempre; forma de mort.

Durant 10 dies, la meua parella i jo vam estar treballant. Havíem de tornar-nos per cuidar la nena, era impossible fer-ho d'una altra manera. Llavors, però, vaig rebre un e-mail que canviaria les coses: el professor al que jo estava substituint perquè volia

empalmar una baixa amb una excedència fins al juny, havia decidit cancel·lar la petició d'excedència i, per tant, la meua feina a l'escola s'havia acabat. Em va saber greu: estava sent una experiència molt enriquidora, però així són els capricis del funcionariat i així de precària és la feina de professora substituta.

La part positiva era que el Rubén podria treballar

fins a les 16h mentre jo m'ocupava de la nena. Vam establir noves rutines: pujàvem al terrat a mirar els ocells, saludar el tren i admirar les terrasses alienes. Provàvem coses noves: pintar, posar la mà dins de grans d'arròs, cantar cançons... Un dia, la Clàudia es va posar a caminar. Entenia el que li dèiem, ens ajudava a preparar l'hora del bany i retenia coreografies: estava creixent. La part bonica era poder compartir tot això els tres junts: el vincle creixia. La part trista, però, era que els avis i els iaïos s'ho estaven perdent. Aquests mesos no ens els tornaria ningú.

Quan surti aquest número de la revista estarem més a prop de l'estiu: l'estiu menys estiu que haurem viscut mai. No sé com serà el món post-Covid19. El que sí sé és que he ordenat les meves prioritats: al principi de la llista, hi ha *compartir més temps amb la gent que m'estimo*. Per això, una de les coses que li demano a la vida és poder ser a Torà poc després que aquesta revista vegi la llum.

Montse Torné

Igualada, la Wuhan de Catalunya

A les vuit de la tarda, un estol de campanes de totes les esglésies d'Igualada repiquen sense parar i els aplaudiments als nostres sanitaris omplen les places i carrers. Aquesta és, diàriament, la meva cita ineludible durant tots els dies de confinament. Des de la terrassa de casa, m'emocio i recordo el so de les campanes del meu enyorat Castellfollit.

Vèiem, molt lluny, l'horror que, començant a la ciutat de Wuhan, capital de la província Xina de Hubei, s'havia estès per altres països i ens semblava que en restaríem al marge. Però no, aquesta inhumana pandèmia ens ha colpit a tots.

El dimecres 11 de març, quelcom molt greu es coïa

a Igualada. L'alcalde anuncia que a partir de l'endemà es tancarien les escoles i molts serveis (un fet que el divendres 13 es traslladaria a tot Catalunya). El dijous 12, el conseller d'Interior anuncia que a partir de les 12 de la nit s'efectuaria el tancament perimetral d'Igualada i la Conca d'Òdena i ningú, llevat dels serveis essencials, en podria entrar ni sortir, en principi durant dues setmanes, que es van perllongar. Cada dia, per motius de treball o d'estudis surten d'Igualada i de la Conca unes 10.000 persones i a causa de la situació sanitària, no es podia permetre. La consellera de Salut explica la gravetat de la situació i que el focus de la Covid -19 és a l'Hospital d'Igualada. Decideixo quedar-me, pensant que aquest confinament no duraria tant.

He viscut el confinament passant per diferents estats d'ànim: incredulitat, incertesa, angonya, por... esperança. M'han ajudat el contacte amb la família i les converses telefòniques amb amics i amigues i amb gent del poble, i les xarxes socials .

Afortunadament, estant bé, en sis setmanes no vaig sortir de casa. Tenia por.

No ens ha faltat mai res. Els nostres proveïdors habituals ens portaven la compra a casa. Els ho agraeixo molt. I l'alcalde, sempre al costat dels ciutadans, ens tenia puntualment informats.

El primer dia que vaig sentir les veus i els jocs dels infants pel carrer vaig tenir una gran alegria i el 2 de maig , quan vaig poder reiniciar les caminades matinals, el meu estat d'ànim va canviar molt positivament.

El món està vivint una situació inèdita i molt greu que ha desmuntat el nostre sistema de salut i benestar. Crec que res tornarà a ser igual.

He tingut molt temps per reflexionar i crec que cada vegada prendrà més força establir una escala de valors i pensar quines són les coses importants, quines les necessàries i quines les prescindibles.

Salut.

Maria Morros

roba de casa

modes

albert

Rita Brau i Rius

Tel. 973 47 31 01 - TORÀ

QUEVIURES

Francesc Llordès i Rovira

ESTANC

Plaça Major, 8 · Tel 973 476 055
25753 - SANAÜJA (Lleida)

Hospital d'Igualada

La Janet Solé Mirasó, de Torà, forma part d'aquest col·lectiu de persones que vetllen per la nostra salut des de diferents àmbits. Infermera de l'Hospital d'Igualada, viu en primera línia la pandèmia del Coronavirus que va afectar amb greus resultats tota la Conca d'Òdena i ens explica la seva experiència.

Quants anys fa que ets infermera i en quins llocs has treballat?

Fa 12 anys que sóc infermera i he treballat a varis llocs, primer a l'Hospital de Sant Joan de Deu de Manresa, al servei d'urgències, compaginant-ho amb al SEM de Solsona. Després em van cridar del servei d'urgències d'Igualada i fins al dia d'avui que m'ho compagino com a professora de la Universitat de Lleida. També ho he combinat varis anys com a bombera voluntària a l'escala especial d'infermeria, tot i que quan em vaig quedar embarassada de la Carla hi vaig demanar una excedència i finalment ho vaig haver de deixar per falta de compatibilitat entre la feina i la família.

Des que va arribar la Covid-19 t'hi has hagut de dedicar més expressament?

Des de l'inici he estat al meu servei d'urgències i durant l'evolució hem hagut d'habilitar-hi espais per pacients més crítics que normalment estarien a la UCI.

Quines varen ser les causes de la infecció del coronavirus a l'Hospital d'Igualada?

Certament no en sabem on es l'origen, tot i que s'han fet suposicions que ara per ara no estan provades. Al principi els periodistes van parlar d'una reunió per un comiat de jubilació i de la infecció d'una companya, però es va concretar que ella també es va contagiar estant aquí treballant.

Vas trobar encertada la confinament de tota la Conca d'Òdena?

Sí, crec que va ser una molt bona actuació i llàstima que no s'hagués permès allargar-la més.

Quina va ser la reacció teva i dels teus companys al haver-hi les primeres defuncions al hospital?

Tot i que estem acostumats a veure defuncions sovint,

quan va començar la Covid ens va impactar molt el fet que estiguessin sols i no poguessin estar acompanyats per la família, i ens era complicat adaptar-nos als nous protocols de defuncions.

Com ho viviu això?

Al principi va ser complicat adaptar-nos a la nova situació de restringir les visites de familiars per evitar la propagació de la malaltia, però de seguida vam reaccionar i permetre l'acompanyament en situacions especials i final de vida. També cal dir que s'intenta mantenir la família informada cada dia i inclús, si el pacient està en condicions, fem videotrucades perquè es puguin comunicar d'aquesta manera. N'estan molt agraïts.

El personal sanitari també ha patit la infecció.

Des de bon inici vam veure que companys anaven agafant baixes i ens han fet saber que al voltant d'un 40 per cent han estat confinats, cosa que ens ha obligat a fer jornades de 12 hores a dies alterns per falta de personal. Tots vam respondre sense inconvenient a duplicar hores si fos necessari però ens han respectat el descans entre jornades un cop que els companys s'han anat incorporant a la feina.

Heu disposat sempre dels equips necessaris de protecció?

Sí, tot i que al principi estaven més restringits perquè no arribava el material a l'hospital, vigilàvem a no malgastar els equips i ens ha anat molt bé les donacions de la gent.

Com ha afectat a la resta de serveis, com les visites i operacions quirúrgiques ja programades?

S'han posposat totes les que no eren urgents o s'han atès per telèfon, però crec que les més greus s'han derivat a altres centres que no estaven tan afectats per

la Covid o que tenien una zona habilitada per atendre aquests pacients, tot i que cal dir que aviat es reprogramaran les visites.

Com ha anat evolucionant el nombre d'ingressos de malalts de la Covid-19?

Tenim la sensació que s'han reduït, però ens mantenim expectants per veure com evoluciona la situació ja que hi poden haver rebrots.

Els ciutadans valoren la feina dels sanitaris i mostren diàriament el seu agraïment...

El fet d'anar rebent les diferents mostres d'agraïment ens ha ajudat a portar millor aquesta experiència tan traumàtica i ens ha fet veure que des de fora ens recolzen, ens fan sentir valorats dins de la nostra feina. Coincideixo amb altres companys que nosaltres continuem fent la mateixa feina que hem fet fins ara, sí que en condicions pitjors, però sempre donant tot el millor de nosaltres amb el pacient.

A nivell personal com descrius el que has viscut fins ara?

Es una situació molt dura. Al principi va ser una mica caòtica, ja que érem menys personal i els pacients et necessitaven més perquè no disposaven de familiars que els poguessin acompanyar i estaven espantats per la situació. El personal tampoc no sabíem ben bé a què estàvem exposats i els protocols i actuacions canviaven constantment per adaptar-nos a la situació. Poc a poc amb l'ampliació dels coneixements i la incorporació del personal que ens faltava hem pogut garantir millor l'assistència als pacients, cosa que ens ha reconfortat interiorment i ens ha lliurat de la frustració en molts aspectes. Personalment he tingut dies molt dolents, però també cal dir que aquesta situació m'ha fet més forta i m'ha fet adonar que sóc una privilegiada, ja que estic treballant en un ofici que m'agrada i m'omple el fet de cuidar i poder ajudar la gent que més ho necessita.

Costa conciliar la feina amb la vida familiar?

La veritat és que fins ara no massa perquè el Marc és a casa i es cuida de tot. Quan ell pugui tornar a treballar i amb aquests horaris de dotze hores, ens costarà més compaginar-nos, ja que les nenes no tenen col·legi.

Creus que aquesta pandèmia ens ensenyarà alguna cosa, o bé canviarà la nostra escala de valors?

Doncs un sí molt alt, ja que seguríssim que ens ha ensenyat moltes coses i ens ha donat molts valors a

“Aquesta situació m’ha fet més forta i m’ha fet adonar que sóc una privilegiada, ja que m’omple el fet de poder ajudar la gent que més ho necessita.”

tots. Hem après a treballar molt més en equip i la majoria dels sanitaris hem posat la salut dels altres per davant de la nostra pròpia i hem estat al peu del canó per tirar endavant aquesta situació. No hem perdut en cap moment la visió de la persona i sempre hem mirat pel seu benefici. Ens hem adaptat a tots els canvis que anaven venint a mesura que la malaltia avançava i sempre ens hem recolzat els uns amb els altres per poder tirar endavant, sobretot en els moments difícils. Som com una segona família.

Penso que hem après totes les persones que el més important és la salut i que moltes coses a les que fins ara li donàvem molta importància han quedat en un segon pla i tothom ha fet l'esforç de quedar-se a casa i així ajudar-nos als sanitaris a poder combatre aquest virus. Estaria molt bé que tothom reflexionés sobre el que estem vivint i donés importància a defensar el nostre sistema de salut i no passar per alt totes les retallades que hem patit tots els sanitaris, veient que ni els diners ni les posicions socials han pogut combatre la malaltia.

Moltes gràcies, Janet. Enhorabona i endavant.

Ramon Torné

EXCAVACIONS GERMANS

CASES

Oficines i magatzem: Polígon l' Aguda II, nau 8
25750 TORÀ (LLEIDA)

Tel / Fax: 973.47.36.16 / 629.28.55.18

e-mail: germanscases@excavacases.es

EXCAVACIONS - TRANSPORTS - CONTENIDORS - MATXUQUEIG

Plaça Major - Claret de Torà
telf. 973296008

Restaurant "Can Solé Xic"
Turisme rural "Cal Miramunt"
calmiramunt.claret@viladetora.net

**Construccions
Sant Gil, S.C.C.L.**

c/ Montsec, 21 - 25750 TORÀ

Tel. 973 473 547

consangil@telefonica.net

Agent
sol latorador

Plaça de la Creu, 3

25750 - Torà

Tel. 973 473 317

Fax 973 473 644

info@cofisco.es

WWW.
valldellobregos cat

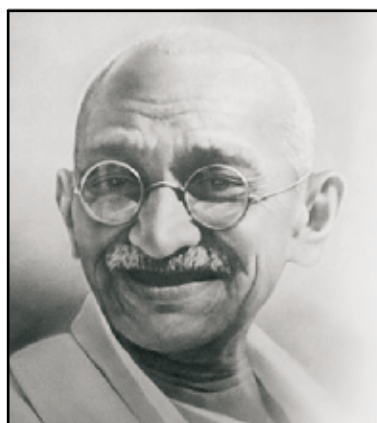

Presentació
Situació
Municipis
Racons d'interès
Les masies
Rutes

La natura
La prehistòria
La frontera
L'art medieval
El barroc
L'arquitectura
popular

Paisatges
Festes i tradicions
Serveis

Llobregós
Informatiu

***" El que s'obté amb
violència, només
es pot mantenir
amb la violència"***

Mahatma Gandhi

Residència de Cardona

Fa sis anys que treballo a la residència de gent gran Sant Jaume, de Cardona. Sóc infermera i responsable higienicosanitària del centre. En aquest temps he viscut situacions dures, però cap com l'actual.

El dia 13 de març restringíem l'accés al centre d'acord amb les indicacions que rebíem des del departament. Cada dia noves reorganitzacions, reunions, fèiem tot el necessari perquè el virus no hi entrés, però les indicacions arribaven tard, no ho sabíem i ja el teníem a dintre. El 18 de març començaven els primers símptomes i, amb ells, les primeres pors i les primeres llàgrimes.

Vam anar actuant per intuïció, cada dia ens llevàvem amb noves sospites de contagis (parlo de sospites perquè les proves diagnòstiques no van arribar fins a molt més enllà), per molt que aïlléssim, cada dia es doblava el nombre de possibles contagiats. En una setmana vam passar d'un a més de quaranta i, en deu dies, arribava la primera de moltes morts. A més, a causa de la saturació dels CAP de la zona, fins a onze dies després del primer contagi no va vindre cap metge de forma presencial, el seguiment mèdic es feia telefònicament, amb la càrrega i responsabilitat extra que això ens comportava a les infermeres.

Les nostres proteccions estaven formades per bosses d'escombraries, capelines i tot aquell material que empreses, entitats i persones del poble ens facilitaven, fins que per fi, el 30 de març, van arribar els EPI (equips de protecció individual). Però llavors ja hi havia dotze companyes contagiades (algunes hospitalitzades). Les que quedàvem estàvem esgotades físicament i anímicament, ajudàvem als residents a acomiadar-se de les seves famílies mitjançant videotrucades, suportàvem entre dues i tres morts diàries de persones a qui apreciàvem, treballàvem sense descans setmanal i sovint catorze hores diàries, ja que no trobàvem gent per fer substitucions. Qui vol posar en risc la seva vida treballant?

Com que les proves PCR arribaven a comptagotes, vam decidir canviar l'estratègia i fer-les a aquells que no manifestaven símptomes (ja que eren minoria) per intentar reubicar-los i evitar així que es contagiessin, però la sorpresa va ser que hi havia bastants contagiats asimptomàtics que no estaven aïllats i que probablement havien estat escampant el virus. Com els protocols i els EPI, les proves també van arribar tard i ja hi havia hagut massa contagis i massa morts.

Fora de la feina, tot això també ha tingut les seves conseqüències, he passat nits sense dormir, he plorat com mai, he passat molta por (de contagiar-me i sobretot de contagiar la meua parella amb qui convisc), he convertit la meua vida en un ritual de neteja i desinfecció constant... Avui, amb un terç menys dels residents i encara amb companyes de baixa, donem la situació al centre per estabilitzada i a l'espera que no hi hagi cap rebrot. La meua vida, però, encara trigarà una mica més a estabilitzar-se.

Fani Pinto Caparroz

h i g u a n y a r à s

Subscriu-te

Llobregós
Nàgüi Coscollola Andreu

VENDA
INSTAL·LACIÓ
REPARACIÓ
MANTENIMENT

TELECOMUNICACIONS
IMATGE I SO
INFORMÀTICA
TELEFONIA
COMPONENTS
ACCESSORIS

ELECTRONICA MCA

MAGÍ COSCOLLOLA ANDREU

C/. del Vall, 6 Tel./Fax 973 473 350 25750 TORÀ
e-mail: mca@viladetora.net

JM CUADRADO – ACN

Provo de trobar semblances entre la Covid-19 i els polítics d'avui, i en trobo tres: “Muta, Mata, i és Malèfica”. No es pot escriure diferent i crec que tampoc millor, el 2020 serà recordat per tres coses, “la Covid, la Crisi, i el Cost social” que tot plegat tindrà.

Ara que ja tenim tres emes (M) i tres ces (C), potser que valorem què teníem abans. No he parat de escoltar darrerament que tenim polítics mediocres. Hi estic d'acord, però tenint en compte que ens els hem donat nosaltres mateixos, ens n'hauríem de culpar.

La democràcia té això, tenim el que ens mereixem, per molt que també tinguís dret a pataleta, i hauríem d'anar en compte per poder continuar fruit d'aquesta democràcia. Les èpoques de crisi, sempre aboquen a solucions polítiques particulars, caos i sovint totalitarismes. I nosaltres ens hauríem de cuidar, i molt, de repudiar la classe política per molt mediocre que hagi estat la seva reacció a la crisi de la Covid-19.

La política ha demostrat que no ens salvarà d'aquesta Covid o de les

propers que vindran, perquè en vindran, però sí ha demostrat l'enorme poder social que ha tingut sobre nosaltres. Les crisis ensordeixen les crítiques i el *United We Stand*, tan manit als Estats Units, ha provat d'obrir-se pas entre nosaltres. A Espanya els discursos èpics en clau de guerra van ser els primers que vam escoltar: gorres, uniformes i comunicació unidireccional han regnat aquests

Les èpoques de crisi sempre aboquen a solucions polítiques particulars, caos i sovint totalitarismes

dies, regnat amb l'absència del Rei, que aviat van batejar com “*el primer soldado de España*”. A Catalunya van aprofitar per entrar, altre cop i com sempre, en clau de confrontació nacional. Tot el que venia de Espanya era dolent i nosaltres ho fèiem tot bé. Si destriem aquestes maneres de respondre al greu problema que teníem entre mans, l'única explicació que se m'acut és el rèdit polític. La gent que fa política, malauradament se la prenen com una professió, un *modus vivendi*, i totes les crisis són

una oportunitat per créixer o morir. I ningú no vol morir.

Si aquesta ha estat la reacció a Espanya i a Catalunya, què ha passat al món? Control, en primer lloc, tones de por orquestrades pels mitjans de comunicació cada dia més interdependents dels polítics, i sobretot, concentració de poder. Tots busquem, com és lògic, la figura d'un líder i aquesta predisposició a

manar o a ser manats es tradueix sovint en una cessió inexplicable de drets, els nostres, que tant ens ha costat d'aconseguir. Aquests drets, mai atorgats per un parla-

ment o un president o un dictador, han estat sempre fruit d'una lluita social constant al llarg dels segles; sempre el poble, tard o d'hora, ha hagut de lluitar pel que creia que es mereixia, i això ens ha portat a avui, on alguns fruïm d'ells i molts encara no imaginem quins podrien ser els seus llindars de llibertat. Perquè no hem d'oblidar, que més de dos terços de la població del món no viu encara avui en societats mínimament democràtiques. La cessió gratuïta d'aquests drets, sempre està

I L'ECONOMIA

regida per la por, por que els polítics tenyeixen i nosaltres acceptem com a bé comú. Hem de fer això pel bé comú de tots, ens hem de deixar xipar com a rates pel bé comú, ens hem de confinar pel bé comú, i hem de insistir en el 'sí senyor', pel bé comú. Tot s'embolcalla amb el mateix paper, i fa pensar en tècniques de control social molt establertes de fa temps, des del *macarthisme* americà i la cacera de bruixes, fins a la *securitate* del Ceaucescu, o la *Stasi* de la RDA, per posar

exemples del segle passat. Els líders, en època de crisis global com la que ens porta la Covid-19, aprofiten totes aquestes tècniques i, el que és pitjor,

en societats avançades com la nostra, on els mitjans coactius i violents ja no són normalment tolerats, les embolcallen de prejudicis, valors, creences i emocions construïts a mida del qui les empra.

Però què passarà amb els nostres líders quan la Covid-19 passi?? Tindrem memòria suficient, pesquis i ganes per valorar si un tal Sanchez, o un tal Buch o un tal Torra han complert les nostres expectatives? Segurament no. El desgast d'aquests dies potser continuï fins a les properes eleccions, però també pot ser que es tradueixi en oblit. La crisi social i econòmica en la que caurem, si no és que ja hi som de ple, farà que valorar la seva tasca ja no sigui essencial, i malauradament, ells, els polítics, continuaran on són. No hem de caure en l'error d'una separació, cada cop més estesa, dels polítics i nosaltres, ja que això deixaria el poder en mans de pocs i sobretot els enquistaria en un sistema que ja avui no respon

a les nostres expectatives, però que malauradament ha demostrat ser el menys perfecte de tots els sistemes haguts i per haver.

Quin serà el polític del futur i quin lliçó n'hauria de treure? Vist des d'una òptica social, la gran por que haurien de tenir els polítics d'avui és no saber llegir la gran resposta ciutadana que s'ha construït sense ells. Milers de tasques solidàries, de voluntariat i de resposta ràpida han deixat la classe política en un segon

Europa ha demostrat que ja no serveix ni com a banc, i la Covid-19 l'ha situada a la punta del trampolí de 30 metres d'una piscina sense aigua

lloc, no han pogut ni sabut seguir el ritme trepidant que el poble ha establert, i no sabran ni podran, si no és per la força, parar el tsunami social que ja està en marxa. Us pot semblar estrany però ja ha passat en aquesta terra, recordem l'1-O.

A nivell internacional, els blocs s'enfortiran i altres desapareixeran, els Estats Units necessitaran un lideratge fort que com sempre segurament s'articularà a través de la força bèlica i les guerres. Xina ha demostrat i, el que és pitjor, ens ha demostrat una potència que ja sabíem que tenia, i ha emprès el camí ja sense retorn d'una dictadura meritocràtica que és potència mundial. Europa ha demostrat que ja no serveix ni com a banc, i la Covid-19 l'ha situada a la punta del trampolí de 30 metres d'una piscina sense aigua. Estem abocats, doncs, a retornar al *small is beautiful* i als Micro Estats on controlar dèficits, inflacions, etc., serà més fàcil, i sobretot més útil a l'hora de augmentar la capacitat de resposta

i potència exportadora d'alguns països com el nostre o Itàlia, tan tocats ja abans per la crisi del 2008, i que no han deixat de empobrir-se per cobrir d'una manera o d'una altra el teixit productiu d'altres països. Europa del Sud condemnada a la disgregació i a l'ostracisme en molts casos, una Europa del Nord més lleugera sota les regnes de Alemanya, una Xina desbocada cap el poder, i uns Estats Units perillosos com a bèstia ferida i tocada de mort. I de Rússia, què en

sabem? No en sabem res, més enllà dels moviments del seu nou Tzar que ja ha aconseguit perpetuar-se al poder i regnar per sempre. La Covid-19 li ha estat

útil a aquest darrer com ho ha estat per en Xi Jinping, reforçant-los en el poder. Podem extreure d'això que un lideratge autocràtic i farragós ha sortit reforçat d'aquesta crisi, i que les democràcies s'han afeblit. La cultura de recerca del líder fort en temps de crisi sempre guanya, i 7 milions d'opinadors, per exemple a Catalunya, fan que el sistema s'enfonsi amb la seva pròpia resposta immunològica, una mica el que fa la Covid amb nosaltres.

La política, doncs, ha demostrat ser un fracàs d'aquest col·lectiu indigne per als ciutadans als que tant s'afanen a manar, i la Covid-19 ha demostrat fins a quin punt són dèbils o, com deia al principi mutants, assassins i en tot cas malèfics.

(Malauradament aquest és el primer article que escric a la revista LLOBREGÓS i m'hagués agradat que en fos un altre.)

Jordi Prat Morgades
Monestir de Cellers

La història ens diu que ens en sortirem

Hi ha diversos tipus de fets catastròfics amb els que la humanitat ha hagut de conviure al llarg dels segles, alguns d'origen natural i d'altres de tipus polític: guerres, fams, els efectes de les inundacions, terratrèmols, etc. i les epidèmies. Totes elles van deixar en el seu moment seqüeles més o menys profundes, es van perdre vides pel camí, però així i tot aquestes circumstàncies comparteixen un fet comú i és que la humanitat se n'ha anat sortint, sigui quina sigui la magnitud de la catàstrofe.

Aquest és el missatge que mirava de donar un vídeo casolà que va circular durant les primeres setmanes de confinament, fet pel catedràtic emèrit en Història medieval Josep Maria Salrach. Aquest historiador ens parla precisament del valor de la història per donar perspectiva a les circumstàncies que estem patint, i també com el coneixement de la història –i per tant, saber amb coneixement de causa, que la humanitat sempre se n'ha sortit– pot apaivagar el desassossec. Salrach parla concretament d'un historiador egipci que es deia Al-Maqrissi i que va viure entre els segles XIV i XV. En un moment en què el seu país estava vivint una de les fams més virulentes, amb episodis de canibalisme i tot, Al-Maqrissi escriu una història d'Egipte precisament per poder reflexionar al voltant dels episodis anteriors que s'havien patit i li posa el títol, tan significatiu, de *Remei ofert a la nació per apaivagar l'angoixa*, amb el convenciment que conèixer el passat ens podia ajudar a superar les dificultats del present.

Quan aquest historiador egipci escriu la seva obra, mitja Europa havia estat també arrasada per la denominada Pesta Negra, que a part dels seus efectes ja de per si devastadors (uns 300 milions de morts), va provocar també episodis d'odi i persecucions a comunitats com els jueus, als que se'ls culpabilitzava de la pandèmia, que en realitat tenia el seu origen en quelcom tan insignificant com les puces. També les epidèmies de còlera del segle XIX van ser associades en algun moment i en diferents llocs al rumor que eren els religiosos els qui havien enverinat els aigües, el que va provocar l'atac a nombrosos convents sobretot en les zones més urbanes.

Als nostres pobles tenim diverses notícies documentals sobre com també les epidèmies els havien afectat en diferents moments. Però com a conseqüència del confinament i la impossibilitat d'accedir jo mateixa a aquestes fonts documentals, faré referència a testimonis materials vinculats amb la salubritat i les epidèmies. Així doncs, per exemple, a Sanaüja ja hi tenim des del segle XIII una capella dedicada a Santa Magdalena, advocació que sovint s'associava a antics hospitals de pelegrins que se situaven als afores de les poblacions –com succeeix

també a Cervera. En el cas de Sanaüja, vora la capella romànica de Santa Magdalena s'hi situà, ja al segle XIV, la construcció del nou cementiri, emplaçament que encara conserva en l'actualitat. Podria estar relacionat l'emplaçament i construcció d'un nou cementiri, d'alguna manera, amb els efectes de la Pesta? Ja dins la població, però adjacent a les muralles, s'hi construí ja en època moderna la capella de Sant Roc (avui desapareguda) i que dona nom al que era un dels portals d'accés de la població. Precisament Sant Roc, juntament amb Sant Antoni Abat i Sant Sebastià, més altres advocacions com els Sants Metges –dels quals en tenim capelles a Castellfolit o antigament a Torà (quan l'actual Ajuntament era hospital)–, és un d'aquests sants que trobem sovint en capelletes o oratoris que estableixen una mena de “cordó sanitari” en les proximitats o en els murs d'una població.

Així mateix, a Torà fou una epidèmia de pesta patida l'any 1688 el que va determinar la construcció del convent de Sant Antoni de Pàdua, que no va iniciar-se, però, fins després d'una altra epidèmia l'any 1694. És significatiu, doncs, que un dels edificis més emblemàtics de la població i que avui té un marcat caràcter d'acollida filantròpica, sigui en certa manera fruit d'una epidèmia que va patir la població fa més de 300 anys.

S'ha parlat durant aquestes setmanes que fa tot just poc més d'un segle Europa patia la mortífera epidèmia de grip coneguda com la “grip espanyola” i el tombant del segle XX al XXI ja ens havia dut tot tipus d'avisos relacionats amb malalties d'estranyes procedències, des de les “vaques boges” fins a la grip aviar, però no havien passat de ser mers “avisos” envoltats fins i tot, en alguns casos, de certa aureola de “llegenda urbana”. És potser per això, per aquesta mena d'autoconfiança que ens feia creure'ns immortals, almenys des del punt de vista occidental i de la suposada “societat del benestar”, que aquesta abrupta sotragada ens ha agafat a contrapeu. I és curiós veure com la història fins i tot es repeteix a l'intentar cercar culpables –“El virus xinès”, que diu Trump. “Ens en sortirem”, com diu l'historiador Salrach, independentment de tot allò que haguem de deixar pel camí. Hauria de ser (altra vegada la importància de la història) fins i tot un consol pensar que la Pesta Negra, d'alguna manera va propiciar l'emergència del subjecte modern que va dur al Renaixement. Sense ser tan optimistes, reivindicuem però novament el fet de conèixer la història com a “remei” de les nostres angories actuals.

A Torà, una epidèmia de pesta l'any 1688 va determinar la construcció del convent de Sant Antoni

Mirada d'una mestra en temps de confinament

Era el dia 12 de març quan els mitjans de comunicació van començar a publicar que les escoles tancarien l'endemà mateix i, com a mínim, durant 15 dies. Davant aquesta nova situació se'ns van generar molts sentiments contradictoris ja que mai ningú havia viscut res semblant.

Era el millor per prevenir els contagis, però se'ns presentaven neguits, pors i molta incertesa. Com durien a terme la nostra tasca? Quan tornàrem a retrobar-nos? ...No hi va haver temps de reunir-nos i parlar de què fer a partir de llavors.

Tots els mestres vam haver de fer una marató per posar-nos al dia i gestionar d'una manera diferent l'acompanyament de les famílies i els alumnes. Hem intentat reorganitzar i desenvolupar activitats en línia, adaptant-nos en funció de les edats, fent propostes educatives i lúdiques amb la voluntat de mantenir el contacte, la motivació i la feina que estàvem portant a terme fins aquell moment.

L'educació ha patit unes desigualtats educatives durant aquest confinament. Malgrat tots estem vivint la mateixa situació, cada família és singular i com a mestres ens ocupa poder acompanyar la gran diversitat de necessitats que estan emergint. Ho fem des d'una mirada de respecte i de reconeixement i som molt conscients de la multitud de casuístiques que poden afectar cada llar.

Cada família es troba davant un repte que ha d'afrontar. Hi ha famílies que es troben davant de desigualtats i els posen en una situació de vulnerabilitat a tots els nivells: d'educació, social, econòmic... Altres famílies que tenen fills amb necessitats educatives específiques: nens autistes, TDHA, cecs, sords... els grans oblidats pel sistema.

Som molt conscients de les desigualtats digitals, moltes famílies no tenen les eines o dispositius a casa per poder fer front a les diferents tasques i, els que en disposen, sovint es troben que són insuficients, perquè molts membres de la família els necessiten alhora.

Observem que hi ha situacions familiars molt diferents: hi ha moltes famílies que treballen sense parar, personal de serveis bàsics o de primera necessitat o pares i mares que estan teletreballant des de casa

mentre han d'atendre els seus fills i filles.

Ara més que mai no podem deixar de banda les circumstàncies personals de cada família : ERTO's, situacions angoixants per la pèrdua de treball, inestabilitats, familiars que estan patint pel coronavirus...

I ens preguntem: Qui ha pensat amb els nens? No s'han tingut en compte les seves necessitats bàsiques. És l'únic Estat de la Unió Europea que no van poder sortir al carrer sota cap circumstància.

El confinament s'havia de fer, era molt necessari, però potser es podia contemplar la possibilitat de deixar que els infants sortissin una estona, amb les mesures pertinents, per pal·liar efectes no només físics, sinó emocionals.

Tot i l'esforç dels professors, no hi ha forma de substituir la vida a l'escola. Els nostres objectius prioritaris a partir d'ara seran el fet de garantir un acompanyament que permeti atendre les necessitats personals, interpersonals i socials de cada infant. Posar nom a tot allò que hem pogut sentir i saber perquè ens hem sentit així.

Des de la distància, seguim estant al vostre costat, nens i nenes, nois i noies i famílies. Compteu amb nosaltres i amb el suport de l'escola en aquesta situació que estem vivint.

AUTOESCOLA
ROS

Tels. 625 675 150
973 551 011

c/ Fluvià, 34
25210 - Guissona
autoescolarosguissona@hotmail.com

FUNERÀRIA DE TORÀ I COMARCA

J. TORNÉ

Servei permanent 24H
973 39 08 62

Representant JAUME TARRUELLA, Plaça La Font, 10 Tel. 973 47 34 23
TORÀ

Servei de sales de vetlla, trasllats, incineracions, serveis per a totes les companyies d'assegurances i particulars, etc...

Josep Viladrich I

Pintura i decoració

c/ Occident, 12
TORÀ

973 473 455 676 088 392

RESOL **SOLSONA**

C/ Sant Nicolau, 4
Tel. 973.48 04 02
revelatges@fotoresol.com

- Reportatges professionals FOTO-VIDEO - DVD.
Demaneu-nos pressupost sense compromís.
- Revelatge de les teves fotografies DIGITALS i analògiques en 1 HORA.
- Tot tipus de serveis fotogràfics i digitals.

FUSTA, ALUMINI I PVC.

Badia

Av. Solsona, 17
Tel i Fax 973 473 181
25750 - TORÀ

jbadiamas@arrakis.es

TALLER MECÀNIC **R. R.**

REPARACIÓ I VENDA DE

- COTXES • MOTOS • BICICLETES
- MOTOSERRES • BOMBES D'AIGUA

Carrer Eras, 19
☎ (973) 47 33 27
25750 TORÀ (Lleida)

PERRUQUERIA

M^a RME

DONA-HOME
Plaça del Vall n° 8, TORÀ
Tel. 973 473 106

Pintura decorativa interior i exterior

Restauració de mobles, portes, persianes, làmpades...

Col·locació de parquet, friso, paper, panels de fusta i panels d'imitació pedra

Josep Mª Tasies
pintura i decoració

973 473 303 - 620 802 193
C/ Sant Jaume, 2
25750. Torà (Lleida)

joanjo84@gmail.com

Calaf: L'Ajuntament destinarà 55.000 euros del pressupost com a primer paquet d'ajudes per fer front a la crisi de la Covid-19

Inclourà ajuts a famílies vulnerables, comerços, autònoms i estudiants sense recursos digitals

Des de l'inici de la crisi sanitària, econòmica i social causada per la Covid-19, l'Ajuntament de Calaf ha escoltat i donat suport a tots aquells col·lectius que s'han vist afectats pel coronavirus; promovent i/o acompanyant diferents iniciatives.

Per tal de seguir treballant en aquesta línia, l'equip de govern ha acordat destinar una partida de 55.000 euros del pressupost municipal amb l'objectiu de fer front a diferents necessitats vinculades amb atendre persones vulnerables, reactivar l'economia local i combatre la pobresa i desigualtats.

Aquest primer paquet d'ajudes es podran sol·licitar a través de diferents beques i ajuts i inclouran:

- Beques wifi, amb la finalitat de garantir dret a l'educació de tots els infants.
- Subvencions pel teixit productiu, autònoms i comerços.
- Ajuts amb material de prevenció per l'atenció directa dels comerços.
- Ajuts a les famílies més vulnerables.

Les bases per sol·licitar aquests ajuts es poden trobar a la web de l'Ajuntament www.calaf.cat

Fem les vostres participacions personalitzades i de franc per a la Loteria de Nadal i Reis
Tenim números abonats de tots els acabaments
Us enviem la loteria de qualsevol punt d'Espanya

LOTERIA "EL MERCAT" DE CALAF
C/ Sant Jaume, 31
08280 CALAF
Tel. 93 869 91 54
loteriaelmercat@hotmail.com

Passeig Santa Calamanda, 12
Tel. i Fax 93 868 02 76
08280 CALAF
quioscpasseig@gmail.com

cafeteria · pastisseria · restaurant · pizzeria · gelateria

batist

C/. Sant Pol, 13
Tel. 973 55 16 98
25210 GUISSONA

MATERIALS PER A LA CONSTRUCCIÓ
BANY I COMPLEMENTS

JORDI VILAR, S.L.

Ctra. Manresa, km. 50 - 25280 SOLSONA
Tel. 973 48 2077 - Fax 973 48 2373

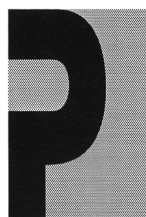
Hostal de Pinós

973 473 062 - 687 528 057

Pt. del Santuari, s/n
25287 Pinós

www.restaurantdepinos.com

(Dinars i l'entorn, excepte Toró, us)

mobles
PEREZ

IL·LUMINACIÓ - DECORACIÓ - INTERIORISME

Plaça Barcelona'92, núm.3 • C/. Isidre Vilaró, 14 - **08280 CALAF** (BCN) • Tel./Fax 93 868 04 28

TRANSPORTS I CEREALS
COMERCIAL ARDEVOLANA, S.L.

Casa Freixes
25287 Ardevol de Pinós (Lleida)

Tel.: 973 47 35 34

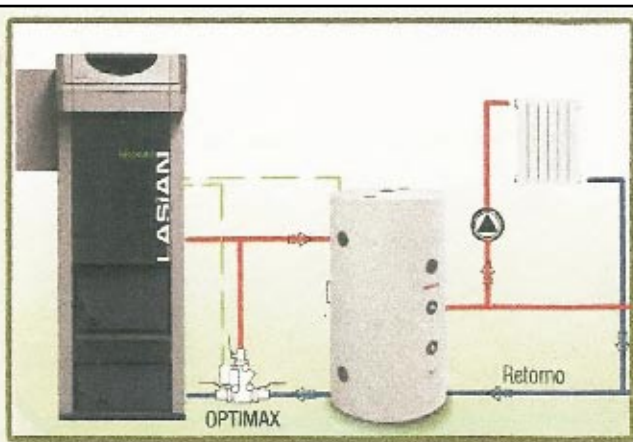
Fax: 973 47 30 14

Mòbil: 687 50 37 30

JOSEP ALARCON

Aire Condicionat,
Calefacció,
Aigua i Biomassa

Tel. 973 47 32 67
C/ Eres 17,
25750 Torà LLEIDA
jaf@viladetora.net

37

ELS MEUS PENSAMENTS

Durant aquest confinament i després de molts dies pensant, entre moltes d'altres coses, he arribat a aquesta conclusió:

És hora de reconèixer que, generalment, som una societat d'"analfabets emocionals".

No ens han ensenyat a expressar amb paraules el batibull d'emocions, sentiments i estats d'ànim que deambulen pel nostre interior i aquesta ignorància ens porta a marginar allò que ens està passant a dins nostre i en patim les conseqüències.

*"Els altres no ens donen ni ens prenen res.
Tan sols són miralls,
que ens mostren allò que ens manca."*

A causa de la nostra falta de coneixement i d'entrenament en intel·ligència emocional, solem reaccionar o reprimir-nos instintivament cada vegada que ens enfrontem a l'adversitat. Ben just ens donem espai per comprendre què ens ha passat i de quina manera podem canalitzar de forma constructiva allò que sentim.

Ens convertim en víctimes del nostre propi dolor que s'intensifica quan tornem a pensar en allò que ha passat i amb això vivim inconscientment i no ens adonem que som cocreadors del nostre propi patiment.

Pel camí, les ferides provocades per aquesta guerra interna, ens deixen una base de pors, angoixes i carències.

L'experiència del malestar facilita que ens creguem una de les grans mentides que predominen en aquest sistema: que el nostre benestar i la nostra felicitat depenguin d'alguna cosa externa com els diners, el poder, la fama o l'èxit.

*"Només si em sento valuosa per ser com sóc,
puc acceptar-me i puc ser autèntica."*

Sota aquesta falsa creença, vivim com si el més important fos com ens veuen els altres, què pensaran

de mi... i aquest condicionament ens fa moure a fer servir molt, que els altres ens coneguin, ens entenguin, ens acceptin i ens vulguin. Així, amb l'intent, ens anem oblidant de nosaltres mateixos.

"Per aquesta raó patim."

A l'anar viatjant per la vida destrossats interiorment, ens tornem vulnerables davant de les circumstàncies i molt més influenciables pel nostre entorn ja sigui familiar, social i/o professional. El que pensen els altres, comença a ser més important que el que pensem nosaltres mateixos.

A l'anar despullats per dins, poc a poc, ens vestim amb les creences i els valors de la majoria i comencem a pensar i actuar segons les regles, les normes i les conviccions que ens han implantat. A través d'aquest pensament "únic" és com consolidem l'"status quo", establert pel sistema.

"Un és el que estima, no el que l'estimen"

A vegades quan interactuem amb altres persones, ens mostrem arrogants i prepotents creient que aquesta actitud és el màxim símptoma de seguretat en nosaltres mateixos. En canvi, quan ens infravaloren o ens menyspreen, pensem justament el contrari. Aquestes dues conductes oposades representen les dues cares d'una mateixa moneda: la falta d'autoestima. És la nostra carència comuna. I tot i que és devastadora és pràcticament invisible.

*"L'autèntica autoestima neix al veure'ns
i en acceptar-nos tal i com som."*

La falta d'autoestima té greus conseqüències, tant en la nostra forma d'interpretar i comprendre el món, com en la nostra manera de ser i de relacionar-nos amb els altres. Al mirar tant cap a fora, ens sentim impotents, ansiosos i insegurs i ens deixem vèncer per

FORN · PASTISSERIA · CAFETERIA

Plaça del Pati, 4
25750 TORÀ

telèfon
973 47 30 83

FORN · PASTISSERIA · CAFETERIA

LLIBRERIA ROVIRA

Estanc
Quiosc
Videoclub
Paprereria
Objectes de regal
Càrregues de mòbil

P/Vall, 16 Torà (Lleida)
Tel. i Fax: 973 473 346
llibreriarovira@hotmail.com

la por i corrompre per la insatisfacció. També discutim i ens barallem bastant sovint, fet que ens condemna a l'esclavitud de la solitud i de la ira. I donat que seguim, correm el risc de ser devorats per la tristor i consumits per la depressió.

De tant mirar cap a fora, les nostres diferents motivacions es van centrant en un sol objectiu: aconseguir que la realitat s'adapti als nostres desitjos i expectatives egocèntriques. Així és com pretenem conquerir algun dia la felicitat. Tantmateix, donat que no solem satisfer aquestes falses necessitats, de seguida interpretem el paper de víctima, convertint la nostra existència en una frustració constant.

L'experiència no és el que ens passa, sinó la interpretació que fem del que ens passa. L'única cosa que necessitem per gaudir d'una vida emocional sana i equilibrada és cultivar una visió més objectiva de nosaltres mateixos. Només així podrem comprendre'ns,

acceptar-nos i valorar-nos tal com som. I el mateix amb els altres. El secret és dedicar més temps i energia a liderar el nostre diàleg intern. Hem de vigilar el que ens diem i com ens tractem, com allò que diem als altres i com els tractem.

"La veritable autoestima és: Humilitat i Llibertat".

Aconseguir això és construir un escut protector que ens permet estar en pau i equilibri, siguin quines siguin les circumstàncies.

Diuen que, quan, una persona és feliç no desitja res, només escolta, ofereix i estima.

Crec que estic aprop, tot i que sempre es desitja alguna cosa.

Montse Mases Parramon

10/5/20

Una finestra d'aire fresc

Ja ha passat un any!

I enmig d'aquests dies foscos, de clausura i notícies tristes, fer memòria d'aquell dia és rebre una alenada d'aire fresc. Així que gràcies per haver decidit compartir-lo amb tots nosaltres.

Desitgem de tot cor que aquest bon rotllo i aquesta primavera que porteu dins us acompanyin molts anys més. I que quan tingueu algun mal moment, sigueu capaços d'obrir de nou aquesta finestreta per carregar-vos d'energia i seguir endavant. Perquè no sempre farà bon temps, però l'amor i la il·lusió fan que els dies de tempesta siguin més lleus i passin més ràpid.

Per molts anys, Ari i Joan! Us estimem.

Família i família que es tria

**Ctra. de Calaf, nau 2
25750 TORÀ (Lleida)**

**Tel. 973 473 590
Fax 973 473 807**

AUTOCARS
Prats Serrat
SERVIS NACIONALS I INTERNACIONALS
TRANSPORT ESCOLAR
GRUPS PARTICULARS

AUTOCARS PRATS SERRAT
C/ Calaf, Nau 2 - 25750. Torà. LLEIDA
Tels: 973 473 590 - Fax: 973 473 807
e-mail: info@autocarspratserrat.com
web: www.autocarspratserrat.com

Pel broc gros

DESEQUILIBRATS

Largues setmanes de confinament, dies de fer el gos a casa i bordar per les xarxes. El primer cap de setmana confinat comença amb ramats d'urbanites pasturant per pobles on encara no ha arribat la Covid-19, pobles amb percentatges alts de població de risc –proporcionals a la mitjana d'edat– i baixos en serveis sanitaris –proporcionals al cens electoral. A la tele un botiguer de la Cerdanya posa a parir el govern, que és incapaç d'aturar l'allau de pixapins que fan cua per a comprar-li botifarra, fuets i donegal. Les bones polèmiques són com el porc, se n'ha d'aprofitar tot. Penso que el botiguer té una mica de raó, que el govern actual té una mica de culpa de la indefensió rural.

De gent que habitualment reparteix la setmana entre ciutat i poble n'hi ha de moltes menes: des d'urbanites prepotents, pels que "el camp" és la seva zona d'esbarjo i els seus habitants quatre aborígens rústics que fotem més nosa que servei, fins a gent de poble que entre setmana viu a ciutat per imperatiu laboral (i entre uns i altres tota la gradació de situacions possibles). Que els primers arribin impunement al poble un divendres de confinament és responsabilitat del govern actual però que els segons no puguin estar-s'hi tota la setmana és culpa de tots els governs i governets que hi ha hagut durant molts anys.

El territori dels Països Catalans mai no ha estat equilibrat demogràficament –per això no té sentit parlar de reequilibri– però mai no hi havia hagut un desequilibri tan gran com ara. Només cal veure l'evolució demogràfica dels últims cent anys (dades de 1920 i 2019) al Llobregós, amb Sanaüja passant de 996 habitants a 380, Biosca de 739 a 176, Pinós de 952 a 287 o Castellfollit de 432 a 151, per posar només quatre exemples. Amb la mecanització de l'agricultura a mitjan segle XX l'esllavissada poblacional de les zones rurals era inevitable, i més en un país com el nostre que no tenia ni un trist governet autonòmic que pogués tractar de posar-hi pedaços. Però resulta que amb l'arribada de la presumpta autonomia, i de polítics omplint-se la boca de "reequilibri territorial" cada cop que inaugura ven una piscina o tapaven quatre clots, la tendència tampoc no es va revertir. Excepte Massoteres (per un lleuger i tardà efecte Guissona), tots els municipis del

Llobregós Informatiu han perdut habitants respecte el 1981, des del més poblat (Torà, de 1288 a 1255, malgrat la immigració rebuda) als que menys (Ivorra, de 199 a 104, i la Molsosa, de 204 a 107). I no es preveu que les coses vagin millor en un futur ni que cap govern vulgui fer-hi res.

A finals de gener l'Idescat va presentar les seves Projeccions demogràfiques preveient augments de població a 6 de cada 10 municipis a l'horitzó del 2033, amb la presència de Pere Aragonès... que les va qualificar de "molt bona notícia". M'estalviaré qualificatius però no diria pas que tinguem un molt bon vicepresident. Una mirada optimista al document de l'Idescat podria fer-nos pensar que el 60% dels municipis van bé però, tenint en compte que preveu que guanyin població les grans aglomeracions i que les zones rurals continuïn perdent-ne, crec que cal fer-ne una lectura global negativa, perquè

anuncia l'agreujament de les desigualtats territorials i això és dolent per al conjunt del país.

Al número anterior d'aquesta revista la consellera Budó explicava que la recepta del govern per a evitar el despoblament i l'envelliment del món rural i la concentració de persones a les metròpolis és portar la fibra òptica a tot arreu i que per això treballen per a què —al tanto! — el 2020 en tinguin totes les capitals de comarca i el 2023 tots els municipis de més de 50 habitants. No, consellera, no, fer arribar els serveis en últim lloc a les zones més despoblades no és combatre el despoblament; és fer just el contrari. Que què podrien fer? Si sabés que m'han de fer cas abocaria quatre idees pel broc gros al pròxim Llobregós Informatiu (i sabent que no me'n faran potser també).

Josep Anton Vilalta

CONSTRUCCIONS I REFORMES

M. COBERÓ - X. TORNÉ

els paletes del Llobregós

Tel. 620109517 - 690311965

LA PAGESIA I LA RAMADERIA AL PEU DEL CANÓ

El que sí s'hauria de denunciar i perseguir és a tots aquells intermediaris que volen viure a les esquenes del pagès i del ramader, apujant abusivament els preus dels nostres productes. El que no pot seguir passant és que al productor se li pagui el producte que produeix a un preu irrisori i molt per sota del preu de cost del propi aliment i després veus el producte en un establiment comercial a uns preus desorbitats i que l'únic que fan es omplir les butxaques de pocs i buidar les butxaques del consumidor. S'hauria de buscar l'equilibri, o sigui al productor se li hauria de pagar un preu just pels seus productes, i el consumidor també hauria de trobar

Cal trencar una llança a favor del sector primari que ha donat la cara quan més se'l necessitava i ha aconseguit (en aquests moments tan difícils pel que el món està passant per culpa del coronavirus) que no faltés el menjar en cap centre comercial, ni en cap botiga, ni en cap casa. Els professionals que hi ha al darrere han fet mans i mànigues, tot i el perill de contagi que comportava el sortir de casa per anar a treballar, per seguir cuidant els animals amb les millors condicions de seguretat i traçabilitat, i per seguir produint aliments de qualitat i de proximitat per tal de no deixar ni un moment desabastit ningú.

A més a més, cal fer també esment de molts petits productors d'aliments que veient com molta gent estava confinada a casa a causa de la pandèmia, s'han organitzat per fer arribar menjar a famílies que ho necessitaven, ja sigui perquè eren gent gran i tenien por de sortir de casa per no infectar-se o ja sigui per una altra circumstància. Els pagesos i ramaders som gent que sempre hem estat compromesos amb la societat perquè fem una feina que ens agrada i ens apassiona, i s'ha de dir que en cap cas ens volem posar cap medalla, ans al contrari. Sempre hem sigut solidaris i quan ens hem hagut d'arremangar ho hem fet, i molt a gust. Solament volem que la gent valori positivament la feina dura que portem a càrrec.

un preu assequible a l'hora d'anar a comprar i si a més a més mira de consumir productes de proximitat, segur que tots hi sortirem guanyant.

Aquesta pandèmia ha ocasionat que moltes empreses han hagut o hauran de tancar ben aviat i que això comportarà que molta gent es quedi sense feina. Aquet fet és una desgràcia per a milers de famílies que de la nit al dia s'han quedat molts membres sense feina ni ingressos. Per un altre costat, tenim que

falta mà d'obra per collir fruita ja que els temporers que venien cada any, al no haver-hi moviment de persones entre països, enguany no podran venir. Per tant, fora bo, aquest

any tan extraordinari que ens ha tocat viure, que gent d'aquí que s'ha quedat a l'atur ajudés a collir la fruita per tal que no quedés a l'arbre, cosa que no ens podem permetre de cap de les maneres. O sigui favor per favor, tu no tens ingressos ni treball i jo et dono feina i un sou. Fora una mesura solidària que ajudaria tothom a sortir del pou que ens hem vist abocats per culpa del coronavirus.

Són temps difícils i tothom ha de fer mans i mànigues per tirar endavant i cal que tinguem tots ben clar que ens costarà molta suor i treball sortir d'aquesta crisi però que al final ho aconseguirem segur.

Josep Verdés

UN PLAT INESPERAT

A la pel·lícula *Blade Runner*, estrenada l'any 1982, s'hi descrivia un món futurista ubicat al 2019, on els humans conviurien amb els replicants, uns robots o andròides idèntics a nosaltres, però sense sentiments i amb una força descomunal. Aquest és un film ja mític que, a l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona, els professors t'animaven a descobrir tard o d'hora.

De la pel·lícula, pot ser que n'hagi parlat altres vegades. Com a gran obra, amb múltiples lectures, és un fil que mai s'acaba. Però avui em volia fixar en la frase final del replicant Roy Batty, que transcriu aquí: "He vist coses que vosaltres, els humans, no us creuríeu mai de la vida. He vist com atacaven naus incendiades més enllà d'Orió. He vist raigs-C que brillen en la foscor de la Porta de Tannhäuser. Tots aquests moments segur que es perdran en el temps, com llàgrimes en la pluja. És hora de morir."

En aquests dies d'Estat d'Alarma prorrogat sine die i sota l'amenaça de la pandèmia de la Covid-19 no puc parar de pensar-hi obsessivament. Tot el que hem viscut des del 13 de març passat fins avui sembla robat de la llibreta d'un guionista de Hollywood. Un virus nou que apareix a la Xina envoltat de foscor amb milers i milers de contagiats i morts per tot el planeta. El món parat i, en gran part, confinat a casa. Les UCIs col·lapsades i havent-se d'habilitar hospitals de campanya a contrarellotge. La major part dels infectats, sense saber-ho, passant-ho a casa amb assistència telefònica. I dos mesos més tard, encara sense poder fer proves a la majoria de la població. Durant setmanes, amb alcohol, mascaretes i guants exhaurits a tot arreu, però, ai las,

havent-se muntat un mercat negre de productes covid a preus d'estraperlo.

I tot això, que quan passava a la Xina fèiem mofa de tanta mascareta, en poques setmanes va saltar a Itàlia. Incrèduls, vam veure com a la Llombardia els confinaven a casa. Això va ser un punt d'inflexió: només llavors vam començar a entendre la gravetat del que arribaria. I sense

temps de reacció, sobretot per part de les autoritats sanitàries, ens ho vam trobar aquí. Segons informa *Público*, Fernando Simón, cap d'Emergències Sanitàries del Ministerio de Sanidad deia el 31 de gener que a Espanya no hi hauria "més enllà d'algun cas diagnosticat". "Esperem que no hi hagi transmissió local. Si n'hi ha, serà molt limitada i molt controlada". A dia d'avui (13/05/20) a Espanya:

gairebé 230.000 casos confirmats i més de 27.000 morts, d'unes estadístiques que, per falta de proves diagnòstiques, no sabem quina fiabilitat tenen.

En un poble com Torà, si fa dos mesos ens diuen que gran part dels ciutadans sortirien amb mascareta, que tots fariem cua per entrar als comerços i mantindríem raonablement les distàncies de seguretat, ens haguéssim pensat que deliràvem o que fèiem simulacres per si hi havia una macroexplosió de plàstics al polígon de l'Aguda. Però la preocupant realitat és que el desastre és aquí i, segons diuen els publicistes del llenguatge, forma part del menú de "nova normalitat". Una sèrie de plats indigestos, com no poder abraçar als qui més estimes o haver de parlar amb tants filtres i tanta indumentària, fins a sentir-nos o imprudents o presumptament culpables. El pitjor és que, a dia d'avui, això no té data de caducitat.

Roger Besora

DESPATX D'ARQUITECTURA

estudi
BLAT
ARQUITECTES

Projectes
d'obra nova
i reforma

Inspecció
tècnica
d'edificis (ITE)

Cèdules
d'habitabilitat

Certificats
d'eficiència
energètica

CONSULTA'NS SENSE COMPROMÍS

680 44 31 03 **ROGER BESORA** **MARTA MIRAVET** 617 11 52 65
hola@estudiulat.cat | Comabruna 8, Baixos. 25300 TÀRREGA

PROTEGIM LA PELL

La pell es l'òrgan més gran del cos humà, el que més espai ocupa i per tant s'ha d'intentar cuidar com es mereix. L'època en la que acabem d'entrar, és gairebé la que la pell necessita més atenció ja que la destapem i està exposada durant més hores al sol i altres agressions del medi extern.

L'exposició al sol és beneficiosa en molts aspectes, afavoreix la síntesis de vitamina D (que ens serveix per fixar el calci als ossos), ens dona energia i fa que la nostra pell tingui un aspecte brillant i lluminós i per tant, saludable.

Però, una pell cremada és una pell saludable? Doncs segur que estem d'acord que no. S'ha d'intentar trobar un equilibri entre aquests aspectes positius que té l'energia solar i tots els negatius que també té i són tant o més importants.

Començarem explicant que l'epidermis és la capa més superficial de la pell i el seu bon estat ens assegura una protecció en forma de barrera envers les

Generen un bronzejat de més durada però provoquen cremades i també molts tipus de càncer a la pell.

Hem de saber que el bronzejat és un mecanisme de defensa que té la pell enfront a aquesta exposició al sol. El creen unes cèl·lules que es diuen melanòcits i en tenim més o menys quantitat segons el tipus de pell (fototip). Les pells més clares en tenen menys i per això es cremen amb més facilitat que les pells morenes, que en tenen més. Tot i així, ens interessa, com dèiem al principi, mantenir la pell cuidada i no excedir-nos en l'exposició al sol per intentar agredir-la el mínim.

Per tot això, la fotoprotecció és un factor clau en les èpoques de més sol. És essencial aplicar-ne a diari tot i que no anem a la platja o a la piscina, a les zones que queden exposades (sobretot cara i extremitats) i reaplicar-ne si hi estem exposats moltes hores.

De fotoprotectors en trobem de molts tipus i amb molts nivells de protecció, però sempre ens hem d'assegurar que protegeixen dels UVB i dels UVA. El grau de protecció (SPF) indica el temps en què la pell es mantindrà sense cremar-se si l'hem de triar coneixent el tipus de pell que tenim, si no sempre és millor posar-nos el màxim, que és la de SPF-50.

És important adquirir aquests productes on ens assegurin que passen tots els controls de qualitat i seguretat que dicta l'AEMPS (Agència Espanyola de Medicaments i Productes Sanitaris), per tal d'assegurar que protegeixen adequadament i que es mantindran en condicions, almenys fins a la data de caducitat que marquen. Una cremada solar es una lesió molt important que li podem causar a la pell i que pot tenir conseqüències greus a curta i llarga durada.

També s'ha de tenir especial cura amb les pells més sensibles com són les més clares, les dels nens, que encara és immadura i no tenen els mecanismes de defensa del tot desenvolupats, de persones immuno-deprimides i persones amb tractament amb medicaments fotosensibles, ja que el sol els hi podria causar al·lèrgies greus.

A part dels fotoprotectors, és necessari saber que també es poden prendre mesures de protecció físiques (portant gorra i ulleres de sol) i evitar exposar-nos en hores de més sol (sobretot hores de migdia). També és important hidratar molt bé la pell en aquesta època de calor, tant amb cremes hidratants com bevent força aigua per compensar la que es perd amb la suor.

Finalment només queda dir que l'especialista de la pell és el dermatòleg i que és de vital importància visitar-lo sempre que ho necessitem, fins i tot per explorar les pigues i taques i mantenir-les controlades.

Maria Casanellas Casanovas

Farmacèutica, núm. Col. (COF Lleida) 1015
mcasanellas@cofllleida.cat

agressions del medi extern com les radiacions solars, l'atac d'agents infecciosos i la penetració de substàncies químiques i líquids que procedeixen de la pol·lució o del nostre dia a dia. Per tot això, ens interessa mantenir-la saludable.

Amb l'entrada del bon temps, és important aprofundir en la radiació solar. El Sol és l'estrella més propera a la terra i ens proporciona llum i energia en forma de radiacions. Entre elles trobem les ultraviolades, que són les UVC, les UVA i les UVB. Les UVC són les més nocives, però (de moment) gràcies a la capa d'ozó no arriben a la superfície terrestre. Però les UVA i les UVB sí que ens arriben i ens n'hem de protegir.

Les UVA són les que penetren menys a la pell, queden més a la superfície. Generen un bronzejat ràpid i de poca durada però són les que envelleixen més la pell provocant arrugues i taques. Poden causar canvis en l'ADN de les cèl·lules causant diversos tipus de càncer de pell.

Les UVB tenen més energia i penetren fins a capes més profundes, per tant, provoquen més danys.

PSICOLOGIA I COACHING

Els últims anys ha augmentat la presència i l'ús del coaching en diversos àmbits, com l'esportiu o l'empresarial, entre altres. El coaching va arribar a les nostres vides com una eina potentíssima de desenvolupament personal i ha aconseguit constituir-se com una tasca professional, moltes vegades desvinculada de la psicologia. Aquesta desvinculació ha permès que persones que no tenen estudis fonamentals sobre la conducta i les tècniques pròpies de la psicologia, ofereixin serveis de coaching sense més validació que uns cursos privats de formació.

Des del meu punt de vista, el coaching s'entén com una eina metodològica més de la psicologia, que hauria de ser utilitzada únicament per psicòlegs professionals. Tant és així, que el *Consejo General de la Psicología de España* (COP) va aprovar, el 27 d'abril de 2019, la "Declaració institucional sobre la psicologia del coaching" per identificar, diferenciar i donar suport a la pràctica del coaching exercida per professionals de la psicologia amb acreditació.

Mirem les diferències entre els dos professionals. La principal és la formació. El professional del coaching pot haver estudiat qualsevol altra carrera i, posteriorment, realitzar un curs privat que l'acrediti com a coach. En canvi, per ser psicòleg es requereix una formació rigorosa i no pot exercir "legalment" sense haver realitzat la llicenciatura/grau en psicologia. A més de la seva formació universitària reglada, el psicòleg/a ha de formar part d'un Col·legi Oficial professional, acceptant així unes consignes ètiques i deontològiques, fet que garanteix al client/a la serietat i confiança en el servei que se li prestarà.

En l'àmbit esportiu, que és el que em toca de més a prop i on cada vegada trobem més arrelada la figura del "coach esportiu", el Ministeri d'Educació adverteix que no existeix una titulació universitària ni de formació professional que habiliti la professió de coach/coaching esportiu com a tal. Per altra banda, tampoc n'hi ha prou amb tenir formació en psicologia per poder exercir com a psicòleg/a o coach esportiu, sinó que el/la professional ha de tenir formació especialitzada en aquest àmbit.

La realitat és que cada client/a ha de considerar què és el que

busca en un/a professional, sempre tenint en compte que estem parlant de salut. Recorda que la psicologia va més enllà dels trastorns mentals. És la ciència que ens permet comprendre la nostra conducta, els nostres pensaments, les nostres emocions, el perquè del nostre rendiment, com ens desenvolupem o inclús com millorar les nostres relacions, entre molts altres factors.

Et deixaries operar per una persona que no té la formació en medicina? Jo estic segura que no, per tant, tampoc deixis que la teva salut mental estigui en mans d'una persona que no té la formació en psicologia.

Raquel Venque
Psicòloga (col. núm. 23605)

Raquel Venque

PSICÒLOGA
col. 23605

623 043 123
raquel-venque@copc.cat
www.raquelvenqueblog.wordpress.com

SI ET DIU: “ VULL ... ”

dona-li una resposta clara

Més d'una i de dues vegades has començat a prendre consciència de com et demana les coses el teu fill o filla. Has notat que té tendència a l'exigència, és a dir, que notes que et manen, que hi ha una pressió en les seves demandes que a vegades et posa “entre les cordes”.

Els nostres infants estan acostumats a ser el centre del món i de totes les mirades i per això estan desenvolupant un potent egocentrisme que traduït al nostre llenguatge planer vol dir: “tot per a mi i, si en queda, també és per a mi”.

Aquestes situacions de demanda provoquen tensió entre vosaltres. Sovint arriba un punt en què acabes accedint a les seves peticions després d'haver-te fet un fart de donar explicacions i justificacions rebatudes una vegada i una altra per la teva filla o el teu fill, utilitzant paraules i expressions que impliquen vaguetat, imprecisió, poc compromís, generen discussió, dubtes, poca convicció... Són expressions de l'estil: hauries de..., has de..., intenta..., procura..., millor que...

I el teu pensament et diu: “ja s'ha tornat a sortir amb la seva...” i segueixes amb el que estaves fent però la teva actuació no et satisfà.

La resposta a aquesta situació no és fàcil i requereix perseverança i fermesa.

Comença per donar una resposta clara d'entrada, un SÍ o un NO. Les explicacions que hagi de donar que siguin breus, curtes i clares. Justificacions, les justes. Els arguments de les justificacions acostumen a con-

duir-te cap a un bucle sense fi. Tant si toca dir que SÍ, com si toca dir que NO, que sigui clar i que mantinguis la coherència entre el que dius i el que fas.

No t'enfadis, no cridis, no t'irritis... Això no farà que ho accepti més ràpidament, més aviat produirà l'efecte contrari. Mantén sempre el teu to de veu, és més convincent.

Quan hagi deixat clara la teva postura sempre hi pots posar un toc d'humor tal com ens aconsellava en Carles Capdevila.

Montserrat Miquel Andreu

Pedagoga (Num. Col. 0969)

www.uncopdema.cat

www.facebook.com/uncopdemaguissona

www.instagram.com/uncopdema

NOVETAT

LLEGEIX, COMPLETA
I ENGANXA'T:

B - V

El nou llibre de
Montserrat Miquel

RESERVA'L JA! Truca'ns al **666 732 422**

www.uncopdema.cat

RELACIÓ DE GERMANS

La majoria de les relacions entre germans es basen en una sana competència entre ells. La mirada que hi posem nosaltres als seus conflictes ho pot acabar espatllant tot. Quan es genera una discrepància entre ells, nosaltres tenim la tendència a intervenir de manera immediata i actuar com un jutge (un té la raó i l'altre no). Això ho hauríem d'evitar, hem de ser més aviat uns mediadors i ajudar a la resolució del seu conflicte però com a últim recurs, és millor oferir-los la oportunitat d'intentar solucionar-ho per ells mateixos. La nostra primera reacció: observar a distància. Si triguem una mica a intervenir, ens donem un temps per avaluar el seu comportament, les seves emocions, per prendre consciència de les nostres pròpies emocions i per planificar la nostra possible intervenció si la cosa s'agreuja.

Hem de ser prudents i evitar les injustícies. Moltes vegades comencen dient-se de tot i acaben rient (potser no haurien acabat així si nosaltres haguéssim intervingut). Cal tenir present que la seva relació gira entorn d'unes dinàmiques internes que nosaltres no coneixem i, sovint, tampoc entenem. Són les seves lògiques i nosaltres no hi hem d'entrar ni intervenir (en un primer moment). Ara bé, si és al revés i passen del riure a esbatussar-se, llavors i tant que hi hem d'intervenir. Segons les edats i estadis morals dels nostres fills podem valorar com a normals i esperables les seves reaccions tan impulsives, però sempre intentarem inculcar valors primordials com el respecte a l'altre. En comptes de jutjar seria més adient ajudar-los a posar nom a tot el que senten durant la baralla i a trobar allò que ha activat aquesta emoció. També és important fomentar l'empatia i que visualitzin les emocions del seu germà, com per exemple: "mira'l, sembla que allò que li has fet o dit no li ha agradat gens".

Uns altres aspectes importants són els límits i el fet de compartir. Hem de diferenciar clarament les coses que incumbeixen a tota la família i les que són més individuals i particulars de cadascun; quins espais i temps són per compartir amb la família i quins són íntims i privats; allò que és meu i no vull compartir amb ningú i allò que necessito expressar als meus estimats... La presència d'aquests límits afavoreix l'autonomia i transparència en les relacions familiars i, sobretot, en les fraternals.

En referència al valor de compartir, hem d'anar amb peus de plom. Cal deixar molt clar el que es pot compartir i el que no. Nosaltres diem als fills que han de compartir les seves joguines però no fem el mateix amb les nostres coses... Els infants tenen tot el dret a no voler deixar les seves joguines als germans petits perquè no els cuidaran com ells volen. Per això és important remarcar les coses que volem compartir amb els altres i les que per res de món volem deixar. A vegades haurem de parlar i negociar aquest fet de compartir, quan per exemple, el fill gran no vol que el seu germà petit porti la seva roba que ja no es pot posar perquè no li cap.

Com veieu, els germans (i nosaltres també) aprenen moltíssim de les seves picabaralles i conflictes. Us proposo felicitar-los la propera vegada que discuteixin i dir-los: "continueu així, esteu aprenent molt en aquest moment, us esteu coneixent més, tant per dins com per fora. Jo em quedo aquí mirant-vos mentre menjo crispetes. Seguiu amb l'espectacle!".

Vanesa Pérez
Psicòloga infantil

Consulta i reeducacions infantils

Col·legiada núm. 26476

699038055

uns.crls1912@gmail.com

psicologainfantil341164141.wordpress.com

Avda. Portal 8, Ivórra (Lleida) Consultes a domicili

Vanesa Pérez
Psicòloga. Col.Núm 26476

LA CUINA DEL LLOBREGÓS

Mari Carme Ariño

Sílvia Peribáñez. - La Mari Carme Ariño i el Joan Pallàs van arribar a Torà ara fa 39 anys, quan els seus fills, el Jordi i l'Ignasi, eren molt petits. Buscaven una casa en algun poble per passar els caps de setmana i les vacances i, tot mirant *La Vanguardia*, van topar amb un anunci on es llogava una casa a Torà, cal Mari Vell. S'ho varen pensar molt. No sabien si el poble els agradaria i si s'hi adaptarien. Però, tot al contrari... Al cap d'uns anys ja es van comprar la seva pròpia casa, l'antiga Ca l'Ermità, i ells i els seus fills van fer de Torà un lloc més on viure i on gaudir de la natura i la tranquil·litat del poble.

Amb els anys, Torà s'ha convertit també en el lloc on han nascut i viuen els seus néts, la Nahia i l'Alai, tot i que recorda amb enyorança com era el poble abans, amb les revetlles a l'estiu i amb un caliu i un encant que amb el pas del temps s'ha

perdut una mica.

Ara, la Mari Carme i el Joan venen gairebé cada cap de setmana per desconnectar de Barcelona i veure aquests néts que s'estimen tant.

És una dona activa i inquieta, li agrada la música, llegir, passejar per la muntanya, anar a buscar bolets i herbes aromàtiques.

M'explica que li agrada cuinar per a la família i els amics els plats que sap que agraden a cadascun d'ells, com aquest plat que ens presenta en aquesta secció: flam de rap amb verdures. És un plat fresc i molt fàcil de fer, a la taula llueix molt i agrada gairebé a tothom, en especial al seu home, el Joan, que sempre el demana quan pot triar.

Així que esperem que us agradi la recepta i que la poseu en pràctica. Jo l'he tastat i us puc dir que no us en penedireu; si no, ja m'ho direu! Bon profit!

FLAM DE RAP

Ingredients

(per a 4 persones)

400 g de rap net

1 llauna de tomàquet sencer
escorregut

4 ous

Una mica de nou moscada

Una mica de pebre negre molt

Preparació

En una cassola o olla, el que us vagi més bé, posem els trossos de rap (tallats grans) amb els tomàquets de la llauna, ben escorreguts. No cal posar-hi aigua perquè el rap i els tomàquets ja en deixaran anar.

Posem la cassola amb el peix i els tomàquets a foc viu i quan l'aigua que deixin anar desaparegui, ho retirem del foc i deixem que es refredi del tot.

Quan el peix estigui ben fred, batem els ous i els incorporem al peix, on també hi posarem nou moscada

i pebre negre al gust. Barregem bé aquesta mescla.

Triem el motlle que més ens agradi, l'untam d'oli i hi aboquem la mescla que hem preparat.

Ho coiem al foc al bany maria fins que punxem el flam i el ganivet surti net.

Un cop cuit i fred ho desmoltlem i ho presentem en una safata decorat amb les verdures que més ens agradin, en aquest cas són pèsols, pastanagues, carxofes i mongetes tendres. També hi va molt bé una bona maionesa casolana!

SERVEIS AGRARIS RIUS S.L.

Avinguda Santuari 3
25215 **Sant Ramon** (Lleida)

639 338 314
639 338 315

**SERVEI
A DOMICILI**

www.serveisagrarisrius.com

VENDA DE:

**CARBÓ PER
A CALEFACCIÓ**

**CARBÓ VEGETAL
PER A BARBACOES**

**CLAFOLL D'AMETLLA
SENCER I TRITURAT**

PÈL·LET

PINYOL D'OLIVA

**LLENYA SECA
D'ALZINA, AMETLLER,
ROURE I OLIVERA**

a granel

en big-bags

en sacs

TE'L PORTEM A CASA

639 338 315
639 338 314

SERVEIS AGRARIS RIUS S.L.

Avinguda Santuari 3
25215 **Sant Ramon** (Lleida)

www.serveisagrarisrius.com

**Venda d'oli d'oliva verge extra
de diferents varietats de
Catalunya i d'altres zones
productores d'àmbit nacional:**

- Denominació d'Origen
- Verd "Premium"
- Gran selecció
- Ecològic
- Extracció en fred
- Filtrat i sense filtrar
- Producció integrada
- Sabor afruitat suau i intens

Formats:

- Garrafes PET de 5 L i 2 L
- Llaunes de 5 L i 2,5 L
- Botella de vidre de 0,5 L

SUDOKU... I MÉS

A càrrec d'Antònia Balagué

	6			8		4		5
	7		6				8	
4		2						
		8		5		6		
		5	3		6	9	4	
			4	1		7		
	9		2					
3	2	6	8		5		9	4
					3			6

SOLUCIONS: pàgina 54

El SUDOKU consta de 81 caselles distribuïdes en 9 fileres i 9 columnes dividides en àrees de 3x3. Cal omplir les cel·les buides amb els números de l'1 al 9, sense repetir-ne cap a cap filera, ni a cap columna, ni a cap quadrat de 3x3.

Refranys del "Diccionari de lleidatanismes" (Josep M. Massana)

- * Si la Candelera plora de l'hivern ja som fora; tant si plora com si no plora, de l'hivern ja som fora.
- * Si la Candelera plora, lo fred és fora, si la Candelera riu, lo fred reviu.
- * No tots els ulls ploren el mateix dia.
- * Riure al carrer i plorar al celler.
- * Qui pogués plorar amb els teus ulls! (es diu a un que sempre es queixa de xacrós, malalt o vell, però no té motiu de queixar-se).
- * Cel rogenc, pluja o vent.
- * Pluja del matí no distreu el pelegrí.
- * Pluja pel janer, blat a la sitja i vi al celler.
- * Pluja pel janer, cada gota val un diner.
- * Moltes pluges al janer, mala anyada solen fer.
- * Per sant Andreu, pluja o neu, o fred molt greu.
- * La ratlla de sant Martí al matí, la pluja ja és aquí; la ratlla de sant Martí a la tarda, la pluja ja és passada.
- * Quan canta el pigot, la pluja és ben a prop.
- * Quart creixent, pluja o vent.
- * Al juny la pluja de lluny a lluny.
- * Molta pluja abans de Nadal mitja pedregada val.

ENDEVINALLA

Si fa sol
la tens tu,
la tinc jo,
l'alcalde
i el rector.

ACUDIT

En un bateig, el Fermí va preguntar a la mare del bebé:

- Quin nom vols posar al teu fill?
- Dilluns Tormentós
- Això no és cap nom! - va respondre el mossèn tot estranyat -
- Ah, no? - va fer la mare - I Plácido Somingo, sí?

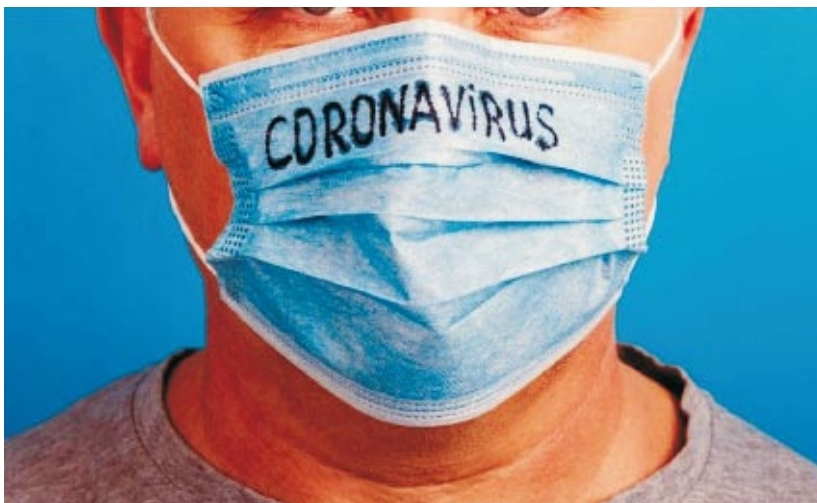
CARTA A COVID19

1 de juny del 20

Hola xata, com estàs? Et sorprèn que t'escrigui? Tant temps confinat és normal. Doncs estava aquí sol i m'he posat a recordar, m'ha entrat la melancolia i t'havia de parlar...

Recordo quan encara no sabia res de tu. Quins temps aquells! Has de pensar que abans que et coneguéssim la gent sortia de casa sense por, anava a comprar, als bars, als restaurants, a insultar l'àrbitre del camp de les Pedrisses... I tot això sense ni un coi de mascareta! Ara ja ho veus, tot-hom la porta, i realment és un incordi: no coneixes ningú. Mira, fa cosa de 4 dies em vaig equivocar i vaig saludar a un del poble que fotia més de 10 anys que no m'hi parlava. Ara es pensa que som amics i em vol convidar a jugar un joc *online* de rol amb la seva família. No riguis Covid19! Per cert, l'altre dia quasi em moro per culpa teva. No em vas atacar tu directament, però... resulta que per dinar vaig menjar allioli (d'aquell groc, potent, que l'olores i ressuscita el Camarón de la Isla fent un tablao), i després vaig anar a fer el passeig de les 20h. Lògicament, vaig sortir amb el coi de mascareta. De cop, em va pujar l'allioli i vaig eructar. Dos dies ingressat a l'hospital vaig estar! No sabien que donar-me: Hidroxiclороquina, Hidroxicil·lina, Hidrovagina... Van trucar a l'Oriol Mitjà i tot! Quin paio eh! Aquest de l'Oriol Mitjà ho sap tot, és el Nostradamus català! Jo penso que el govern hauria de canviar l'eslògan: 012, la Generalitat al teu costat, per 019, el Mitjà al teu costat. No et càpiga dubte, que l'Oriol trobarà la vacuna, perquè si em d'esperar al Don Simón... T'explico qui és. Aquest paio és el director del Centre de Coordinació d'Alertes i Emergències Sanitàries del Ministeri de Sanitat d'Ejjjpaña. El vas agafar ben despreviut perquè no va alertar de res quan vas aparèixer. El Fernando Simón és com aquells que et compres que et penses que et vigilarà la casa i que t'avisarà dels lladres quan t'entrin per la nit, però quan et llesves al matí, t'han fotut hasta el CD del Bisbal. Innnngcreible! Quan sents el Simón parlar amb aquella veu que té, ja li notes que té un problema GREU.

Abans que vinguessis a casa, vèiem futbol per la tele. Mira si tinc mono de futbol que ara miro partits

de reposició del Barça de l'època Van Gaal. *Tu eres muy mala Covid19!* I anàvem molt al bar. –de fet l'expressió correcta no és anar al bar, sinó no sortir del bar. No sortiem del bar. Aquella canya fresqueta amb escumeta, aquella barra greixosa, aquells tamborets endebles... Per què has vingut Covid19?? Per quèèè???? Ara hem canviat l'alcohol de la cervesa per la solució hidroalcohòlica. El que no entenc és per què li diuen solució si no et posa pipipi.

T'haig de dir que fa uns mesos, la gent anava a treballar (amb mala cara, però hi anaven) i ara molts no treballen (continuen amb mala cara) o bé, treballen des de casa amb l'ordinador. De fet, l'ordinador s'ha convertit en l'aparell més important de les cases familiars, per darrere del satysfaer.

Encara recordo quan cada dissabte acompanyava la meva xicota a comprar-se roba. Anàvem a les grans superfícies i hi havia un munt de gent fent cua als emprovaradors i a les caixes, hi havia tan caliu d'humanitat que et venia una suor freda i marejos intensos, i el més normal és que et fotessin la cartera... Aii quins records aquells! Bueno, de fet, aquí t'haig de donar les gràcies per aparèixer, allò era insofrible, quina tortura. Preferiria jugar al joc de rol *online* amb aquell paio que comprant sostens Copacabana.

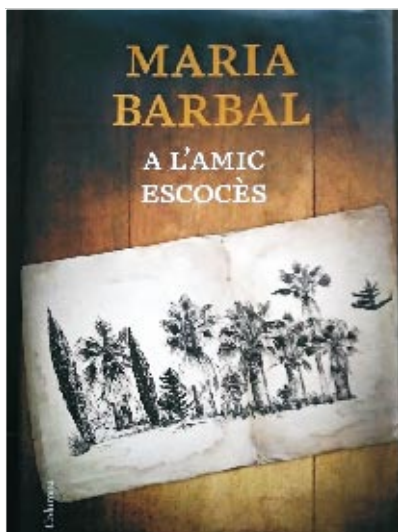
Bueno pues ja em despedeixo, si et mola no em contestis, espero que les meves paraules et facin reflexionar. Pues res, virus dels pebrots, lo dicho, fins mai més. Jo seguiré amb el meu humor i tu... tu ja podries anar marxant.

Sergi Torrecasana

LLIBRES

RECOMANATS

Dani Vidal

A l'amic escocès

Maria Barbal

320 pàgines

Columna Edicions (2019)

Maria Barbal i Farré (Trempt, 1949) es va donar a conèixer amb *Pedra de tartera* (1985), una de les grans novel·les de la narrativa catalana con-

temporània. Juntament amb *Mel i metzines* (1990) i *Càmfora* (1992), forma una trilogia de novel·les ambientades al Pallars, la seva comarca natal. Altres títols rellevants de l'escriptora són *Escrivia cartes al cel* (1996), *Carrer Bolívia* (1999), *Bella edat* (2003), *País íntim* (2005), *Emma* (2008) o *En la pell de l'altre* (2014).

Cinc anys després del seu darrer llibre, publica *A l'amic escocès* (2019), una història d'amistat de dos joves que es van conèixer en un hospital de campanya durant la Guerra Civil espanyola: el Benet, un soldat republicà del Pallars, i el

George, un brigadista internacional escocès.

El llibre narra sobretot la vida del Benet, que neix en un poble del Pallars, accedeix als estudis a Barcelona, però la Guerra Civil li trunca els seus plans de futur. Quan acaba la guerra, torna als pobles de muntanya, on treballarà a Obres Públiques i forjarà la seva història d'amor amb l'Elvira.

Barbal descriu un fets que passen en una època, des dels anys 30 al anys 70 del segle passat, i en uns paratges, els pobles de muntanya, que coneix molt bé. Les brillants descripcions paisatgístiques, la introducció de variants dialectals i el coneixement d'una zona concreta i la seva gent converteixen el llibre en una mena de crònica pallese del segle XX.

Un llibre de lectura amena, amb una història que us encantarà. Molt recomanable.

jardineria

manteniments

gespa natural i artificial

podes

instal·lació de reg

plantes i accessoris a l'engròs

tancaments metàl·lics i de fusta

tractaments fitosanitaris

treballs amb fusta

venda de sal

Igualada - Catalunya central

www.calhuguet.cat

roger@calhuguet.cat

655 633 520

93 625 51 43

FUTBOL

CF Torà: la Covid-19 trunca les celebracions del Centenari

La temporada 2019-2020 per al CF Torà, com per a la resta de clubs no professionals, s'ha acabat abans d'hora a causa de la pandèmia que tenim al damunt des de principis d'any.

Aquest és l'any del centenari i aquest panorama complica les possibles celebracions previstes. Tot això, juntament amb la carència d'ingressos, fa difícil també poder tirar endavant.

La "temporadeta" ha estat, com la borsa, amb moments bons i ratxes de partits sense guanyar, destacant, però, la gran implicació de tot l'equip, malgrat les deficiències de les instal·lacions que tenim, les quals no són les adequades a la categoria (Tercera Catalana, grup 14).

A la fi, s'han disputat 23 jornades (en quedaven 11 més) amb 7 partits guanyats, 5 empatats i 11 de perduts, amb 26 punts finals, amb 38 gols a favor i 48 en contra.

Volem desitjar que tot això acabi el més aviat possible per poder continuar fent futbol a la vila, i esperant que el camp de les Pedrisses torni a vibrar amb el recolzament cada quinze dies dels amants del futbol.

Antoni Pinós i Vall

GRAN TOTAL: 38 gols

S. Riera	10
G. Fustegures	6
A. Torres	6
J. Argerich	4
J. Segura	4
M. Miramunt	3
R. Garrabou	1
Nabil	1
C. Jolonch	1
A. Cepero	1
Pp	1

SERVEIS FUNERARIS DE TORÀ, BIOSCA I SANAÜJA

FUNERÀRIA MONTANER DE CALAF

SERVEI PERMANENT 24 HORES

C/ La Sort, nº 1 CALAF tel. 938698548 - 938698491 - 938680011

REPRESENTANT A TORÀ

LLUÍS SOLÉ MONTAÑA I TERESA MIRASÓ PASCUET

C/ Sant Gil nº 1. 2on. 4ª edifici Molí. Torà. telf 699373274

REPRESENTANT A BIOSCA I SANAÜJA

ANTONI PARRA LÓPEZ

C/ Vilas s/n. Sanaüja tel. 973476078 - 679483950

Major, 2
Tel. 973 476 018
SANAÜJA

Plaça de la Creu
TORÀ

UNA FOTO PER RECORDAR...

Caramelles a Biosca 1950

Jordi Llauredó.- De cal Pastoret n'ha sortit aquest petit tresor. És una foto de les Caramelles de Biosca de l'any 1950, així que és d'ara fa setanta anys! La Montserrat

ha fet una gran treball de recerca per intentar descobrir qui s'amaga darrere cada un d'aquests infants, que ara són els padrins del nostre poble. Els coneixeu?

Començant per dalt i d'esquerra a dreta...

1a FILA: Joan Puig, Pere Font, Josep Freixes, (-)?, Ramon Tarruella.

2a FILA: Victòria Regí, Carme Massanés, Angelina Pavia, Mercè Freixes, Lluïsa Puig, Paquita Rius, Dolores Simó, Concepció Corès

3a FILA: Mercè Bernaus, Pilar de cal Obrero, Coloma Rovira.

4a FILA: Carme Rovira, Antonia Cuadros, Josep

Cuadros, Maria Colell, M. Dolors Regí, Emilia Puig, Rosario Obiols, Bepeta Andreví.

5a FILA: Maria Puig, Dolors Cererols.

6a FILA: Ramon Colell, Senén Puig, Ignasi Cuadros, Pepe Luis Raga, Lola Rovira, Joan de cal Perela, Josep Bacardit, Ramon Puig.

El que porta la mula és Senén Puig i el de sobre la mula és el mosso de la Masquita.

Solucions de la pàg... 50

Sudoku

9	6	3	1	8	2	4	7	5
5	7	1	6	3	4	2	8	9
4	8	2	5	9	7	3	6	1
2	4	8	7	5	9	6	1	3
7	1	5	3	2	6	9	4	8
6	3	9	4	1	8	7	5	2
8	9	4	2	6	1	5	3	7
3	2	6	8	7	5	1	9	4
1	5	7	9	4	3	8	2	6

Endevinalla
L'ombra

MASCULÍ ~ FEMENÍ ~ INFANTIL

👉 **Sense matrícula!**

👉 **Obrim dissabtes al matí!**

👉 **Oferim massatges terapèutics,
acupuntura i reflexoteràpia!**

C/ Notari Josep Faus, 5 Tel. 627970213 GUISSONA
gimnasnovaforma@hotmail.com www.gimnasnovaforma.com

JOLONCH MATILLAS, C.B.
CENTRE COMERCIAL

C/ Eres, 14
25750 Torà (Lleida)
Telf. 973473217

Llobregós
informatiu

101
NÚMEROS

amb tu

GRUP **GAMMA Vilamú**

MATERIALS PER A LA CONSTRUCCIÓ · TALLER DE MARBRE

Hostal Jaumet

Més de 100 anys fent cuina casolana

Fundat el 1890

Ctra. Barcelona-Andorra, s/n
Tel. 973 473 077
Fax 973 473 081
25750 - TORÀ (Lleida)
www.hostaljaumet.com
info@hostaljaumet.com

- REPARACIÓ GENERAL
- GRUA PERMANENT
- TAXI

Taller

TORANÈS
d'A. FERRER

COMPRA I VENDA DE VEHICLES NOUS I D'OCASIÓ

Ctra. Andorra S/N Tels.: 973 473 080 - 607 559 909
25750 TORÀ (Lleida)

50^è
aniversari
1964 - 2014

"Maqí"
www.casamagi.com
Botiga i venda online

*Ara, Casa "Maqí"
entra a casa teva*

Casa "Maqí" posa al vostre servei la nova **botiga online**,
un **espai on podeu comprar els nostres productes**
elaborats de manera tradicional i amb la qualitat de sempre.

Botiga Plaça de la Creu, 7, 25750 Torà Tel. 973 473 051
email antigacasamagi@gmail.com www.casamagi.com

Llobregós
informatiu

**Una publicació de l'Associació
del Patrimoni Artístic
i Cultural de Torà**

